

Mücadele

Ocak 1979

Sayı: 28

Fiyatı 50 pf.

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

FAŞİST ŞAH'IN SONU GÖRÜNDÜ!

İran Halkının mücadelesi zafere ulaşacaktır!

"Şaha ölüm" "zafere yakındır". 1 ve 2 Aralıkta milyonlarca kişi İrandaki gösterilerde bu ve buna benzer parolalarla yürüdü.

Yürüyüşlerin yasaklandığı; her topluluğa ateş açılacağı, Şah'ın 6 Kasım'da kurduğu askeri hükümet tarafından açıklanmasına rağmen; bu tehditler para etmedi. İran'lı işçiler, köylüler, esnaflar, halkın tüm kesimleri 1 ve 2 Aralık'ta başını Ayetullah Humeyni'nin çektiği muhalefet liderlerinin çağrısına uydular. Şah'ın modern silahlarla donanmış ordusunun tehditlerine aldırmayarak yürüdüler. Yalnızca başkent Tahran'da yapılan yürüyüşlere 1 milyondan fazla halk katıldı. Şah'ın faşist ordusu bu büyük gösteri karşısında selameti ortaklıkta görünmekte buldu.

122 Aralıkta yapılan gösteri yürüyüşlerinden önce 26 Kasım'dan itibaren bütün İran'da bir genel grev çağrısı yapıldı. İşçilerin büyük bir çoğunluğu bu genel grev çağrısına uydular. İran'ın en önemli ihraç maddesi olan petrolün üretimi hemen hemen yarıya düştü.

Tahran dışındaki şehirlerde 26 Kasım - 1 Aralık arası büyük gösteri yürüyüşleri oldu. Yalnızca Meşhed'deki yürüyüşte yarım milyondan fazla kişi katıldı.

İran'da gelişen tüm olaylar; artık faşist İran şah'ının tacının yerlere düşmesinin zaman meselesi olduğunu göstermektedir. Faşist Şah'ın son çarelerden biri olarak başvurduğu askeri hükümette halkın mücadelesini bastıramamıştır. Şah rejimi şimdi ömrünü bir yandan faşist terörü yoğunlaştırarak; diğer yandan muhalefete belli tavizler vererek uzatmaya çalışmaktadır.

Tüm emperyalist ve sosyal emperyalist güçler bir yandan Şah'ı desteklerken, diğer yandan da Şah'ın devrilmesi halinde kurulacak iktidar içinde etki sahibi olabilmek için girişimlerde bulunmaktadır.

Faşist Şah rejiminin patronu durumundaki Amerikan emperyalizminin sözcüsü Carter "Şah'ın iktidarını koruyacağına inancının tam olduğunu" ilan etmiştir, ve bugünkü durumda Şah'ı kayıtsız-şartsız destekler görünmektedir.

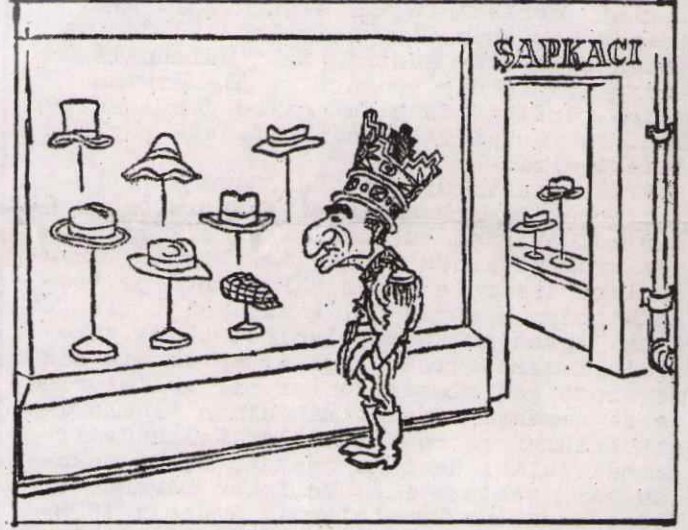
Ama ne emperyalistlerin, sosyal emperya-

listlerin suni yaşatma çabaları; ne faşist terör; ne tavizler ve demagoji artık İran halkını durduramaz.

İran halkı Şah rejimini istememektedir. Faşist Şah rejimi devrilecektir.

Faşist Şah'ın karısı Farah Diba yurtdışına kaçmaktansa; Tahran'da ölmeyi tercih ederim" diyerek; bir yandan Şah taraf-tarlarına moral verirken; diğer yandan Şah'ın karşısındaki ikili alternatifini çok açık bir şekilde dile getirmektedir. Evet artık dünya şatafatlı; yıkılmaz, heybetli görünen Şah'ı için iki yol vardır. Ya yurtdışına emperyalist efendilerinin yanına kaçacaktır; ya da yıllardır kanını içtiği halkın kını ve kanı içinde boğulup gidecektir. Faşist Şah'ın iktidarının ayları ve belki günleri sayılıdır. Dünyanın son Monarşilerinden birinin sonu daha görün-müştür.

İran halkının faşist Şah rejimine karşı mücadelesinin zafere ulaşacağını gö-ründüğü şu günlerde dünyanın her yanında; Şah'tan sonra ne olacağı tartışılmaktadır. Görünen, muhalefet hareketi içinde dinin ve dinci liderlerin çok önemli bir rol oynadığı gerçeğidir. Bunlar içinde bugün Devamı 2. sayfa

YENİ YILA
GİRERKEN

Bir yılı daha geriye bıraktık. Geçtiğimiz 1978 yılı içinde bir çok gelişmeler oldu.

ULUSLARARASI ALANDA: Dünyanın her yanında

emperyalistler, sosyal emperyalistler ve her türlü gericiiler ile; başta uluslararası işçi sınıfı olmak üzere; ulusal ve sosyal kurtuluş için mücadele eden tüm halklar arasındaki çelişmeler iyice keskinleşti.

Özellikle Afrika'nın güneyinde, Latin Amerika'da, Nikaragua'da ve Ortadoğu'da İran - da halkların mücadelesi büyük boyutlara ulaştı.

1980 ler içinde "dünyanın en ilerici 5 endüstri ülkelerinden biri durumuna gelmek" hayalleri kuran Şah; çeşitli milliyetlerden İran halkının bu kan emici azılı düşmanı şimdi, ayaklanan halkın öfkesi karşısında, kellesini nasıl kurtaracağını hesaplarını yapmakla meşgul. Amerikan emperyalizminin sadık uşağı olan, 1978 e kadar çok güçlü görünen faşist Şah rejiminin kofluğu 1978 in ikinci yarısında patlayan halk ayaklanması karşısında ortaya çıktı. Daha geçen yıla dek yıkılmaz görünen Şah rejimini şimdi emperyalist efendileri suni teneffüsle yaşatmaya çalışıyorlar.

1978 in içinde Latin Amerika'da Nikaragua'da halkın kan emicisi faşist Samoza rejimine karşı mücadelesinde büyük başarılar elde etti. Şimdi aynı İran'da olduğu gibi, Nikaragua'da soru faşist Samoza (veya Şah) rejiminin devrilip, devrilmeyeceği değil, bunun her türden emperya-

Devamı 3. sayfa

ÜOD'NİN KAPATILMASI
GÖZ BOYAMADIR!
TÜM FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ
DAĞITILMALIDIR!

Geçen ay içinde gazeteler Ülkü Ocakları derneklerinin mahkeme kararı ile kapatıldığı haberi verdiler. Bu haberin ardında yatan gerçek ne idi?

Ülkü Ocakları Derneği MHP'nin gençlik kolları olarak kurulmuş bir dernek idi. Faşist komandoların çatısı altında örgütlenedikleri bu dernek; faşist cinayetlerin örgütlendiği merkezlerden biri idi. Bu dernek yöneticilerinden Muhtarrem Şemsek ve Sami Bal gibi azılı faşistler cinayet, bombalama, gasp gibi suçlardan yakalanarak resmen hüküm giymişlerdi. Ülkü Ocakları Derneği, derneklerin partileri doğrudan desteklemesini yasaklayan dernekler kanununa aykırı olarak, MHP'nin kolu olduğunu MHP'yi desteklediğini açıkça ilan ediyordu.

Bu durumda geçen yılın başlarında Ülkü Ocakları Derneği Genel Başkanı ve Yönetim Kurulu üyeleri hakkında dernekler yasası-

na aykırı davranışta bulundukları gerekçe si ile kamu davası açılmıştı.

Kamu davası açıldıktan, ve bazı ÜOD yönetim kurulu üyeleri de suç üstü yakalanıp hüküm giydikten sonra, MHP, ÜOD'nin kendisi ile ilgisi olmadığını ilan ederek, ÜOD'nin kapatılmasını engellemeye çalıştı. Fakat bunu engelleyemeyeceğini görünce, MHP bizzat kendisi 1978 Haziranından itibaren ÜOD'yi fesh etmeye girişti. Haziran 1978 de, ÜOD genel merkezi toplanarak, kendi kendini fesh etti. ÜOD yerine her yanda Ülkücü Gençlik Dernekleri kuruldu. ÜOD'nin malları bir çok yerde ÜGD ye devredildi.

ÜOD'nin resmen kapatılacağını gören MHP yöneticileri böylece kamu davası sonuçlanmadan tedbir alarak; ÜOD yi ÜGD ye dönüştürdü. 1978 Haziranından itibaren ÜOD varlığını, ÜGD adı altında sürdürmeye devam etti.

Devamı 2. sayfa

**KONSOLOSLUKLARDA SOYGUNCULUĞA HAYIR!
İNSANCA MUAMELE İSTİYORUZ!
ATIF'IN İMZA KAMPANYASINA KATIL!**

ÜOD yöneticileri hakkında açılan kamu davası, ÜOD bizzat MHP tarafından tasfiye edildikten 5 ay sonra 22 Kasım 1978'de sonuçlandı. Davaya bakan Ankara 1. Asliye Ceza Mahkemesi, Ülkü Ocakları Derneği'nin Dernekler yasasının 4/1 ve 64/1 maddeleri uyarınca (bir siyasi partiyi desteklediği gerekçesi ile) kapatılmasını kararını aldı. Ankara 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin aldığı bu karar, pratik hiç bir sonucu olmayan, göstermelik bir karardır. Çünkü, mahkemenin kapatılması kararını aldığı ÜOD yukarıda da anlattığımız gibi, mahkeme kararından beş ay önce, bizzat kurucuları tarafından kapatılmıştır. Bugün ÜOD, varlığını ÜGD adı altında sürdürmektedir.

Bu anlamda alınan karar, göz boyamaktan başka bir işe yaramamaktadır. Faşizme karşı olanlar bugün ülkemizde faşist cinayet şebekelerinin dağıtılmasını; ama göstermelik değil, gerçekten dağıtılmasını talep etmekte, bunun için mücadele etmektedir. CHP hükümeti ve onun devlet kurumu içindeki destekçileri, bu mücadeleyi bir yandan pasifize etmek ve kendi kuyruklarına takabilmek için, diğer yandan da MC partileri ile aralarında gerçekten bir iktidar mücadelesi olduğu için; "MC partileri ve hatta MHP ile sınırladıkları "faşizme" çıkar görünmektedirler.

Ankara 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nin aldığı, ÜOD'yi kapatma kararı, bir yandan bu yargı kurumunun CHP'nin göz boyayıcı siyasetine destek olurken; diğer yandan da hakim sınıflar içinde var olan ve her alanda süren iktidar dalaşmasının yargı alanında yansımasıdır.

"Atı alan Üsküdar'ı geçtikten" sonra alınan ÜOD'yi kapatma kararı, bizleri şaşırtmamalıdır. Mücadelemiz tüm cinayet şebekeleri gerçekten yok edilene kadar sürdürülmelidir.

Bugün de alınan göstermelik ÜOD'yi kapatma kararına rağmen, faşist cinayet şebekeleri iş başındadır. Bu şebekelerin yönlendirildiği merkez MHP, onun yan kuruluşu ÜGD, MHP ile iç içe geçmiş olan MİT ve Kontr-gerilladır. Faşist cinayet şebekelerinin merkezinin MHP olduğu, E. im ayı içinde hapisneden kaçırılan 13 faşist itten biri olan Mustafa Baki Gülcan'ın Kasım ayı içinde yeniden yakalandıktan sonra verdiği ifade de açıkça görülmektedir. Bu faşist it verdiği ifade şöyle demektedir.

"Vedat Kasımlar, Veli Can Oduncu ve İsmet Koçak ile cezaevinde tanıştım. Bu kişiler cezaevinden kaçacaklarını sık sık söylüyorlardı. Söz konusu tarihte bu arkadaşları ziyarete gelen MHP Eyüp İlçe teşkilatından Hüseyin Çelik adlı kişi ile Cihat Seven'in kaçma planında büyük yardımları olmuştur. Bu kişiler zaten sık sık ziyarete gelirlerdi. "unlar bir gelişlerinde de cezaevi ziyaret kabininin vidalarını söktüler ve camı kırdılar. Kalan demir parmaklıkları da daha önceden içeri sokulan bir testere ile Veli Can Oduncu ve Vedat Kasımlar kesmişlerdi. 2 Kasım 1978 günü ziyaret saatinde bu kabinde 13 kişi ziyaretçiler arasına karışarak kaçmayı başardık. Cezaevinden çıktıktan sonra kapının önünde beklemekte olan Cihan Sever'in otomobiliyle Veli Can Oduncu ve Tüban Pinar'ın ağabeyi İsmail Pinar ile birlikte bindik (İsmail Pinar'ın yurtdışına kaçtığı öğrenilmiştir).

Veli Can Oduncu Şehremini'de bizden ayrıldı ben de otobilden Fındıkzade'de inerek Sakarya yurdu'na gittim. Yurtta Vedat Kasımlar ile buluşarak Aksaray MHP İl Gençlik Kolları binasına gittik. Orada Cihan Seven

FAŞİST ŞAH ... Baş tarafı birinci sayfada emperyalizme karşı olanlar olduğu gibi; emperyalizmle uzlaşmaya hazır; ve hatta daha bugünden şu veya bu emperyalist güçle ilişkiler içinde olanlar vardır.

Bütün dünya halklarının olduğu gibi; İran halkının gerçek kurtuluşu ancak işçi sınıfı önderliğinde gerçekleşebilir.

Bütün dünyada devrimciler bu yüzden İran halkının mücadelesini desteklerken, özellikle işçi sınıfının önderliğinin propagandasını da yapmaktadır.

İran halkının mücadelesinin büyük boyutlara ulaştığı bugünlerde bütün dünyada bu haklı mücadele ile dayanışma görevi devrimcilerin önünde güncel bir görev olarak durmaktadır.

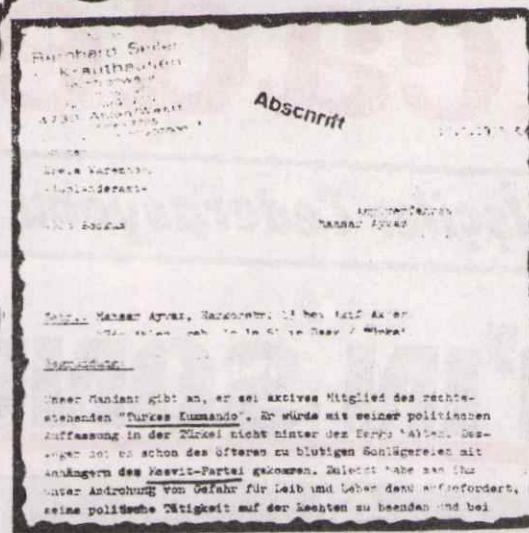
Bu göreve dört elle sarılalım.

Emperyalist batı alman burjuvazisi faşist şah rejimini destekliyor !

Faşist Şah rejiminin temellerinin sarsıldığı bu günlerde; bütün dünyada olduğu gibi, Batı Almanya'da İran halkının mücadelesi ile enternasyonal dayanışma eylemleri yükseliyor. İran Şahının destekçilerinden olan Batı Alman emperyalizmini bu eylemler çok rahatsız ediyor. Batı Alman emperyalist devleti İran halkı ile dayanışma eylemlerine azgıncı saldırıyor.

BELGE

İşte MHP lilerin B.Almanya'da siyasi iltica için müracaat ettiklerini gösterir belge..

İlgi: Mazhar Ayyaz, Har-kostr. 13, Akif Akyar yanında oturur, 4730 Ahlen, 10 Ekim 1951 Uşak / Türkiye doğumlu. 1978 Mayıs ayı ortalarında Batı Almanya'ya yasal yoldan

geldi. Pasaport no 550895. Mazhar Ayyaz kendi çıkarlarının gerçekleştirilmesi konusunda noterliğimize başvurmuştur. Bize verdiği vekaletnameye dayanarak kendisine Batı Almanya'ya siyasal sığınma hakkı tanınmasını istiyoruz.

Sığınma isteği nedeni: Muvakkilim Mazhar Ayyaz "Türkçe komandolarının eylemci üyesi" arasında yer aldığını açıklamıştır. Siyasal inançları ve görüşü sonucunda daha fazla Türkiye'de kalamayacağını bildirmektedir. Kendi ifadesine

göre, Ecevit'in partisine bağlı kişilerle birçok kez kanlı eylemlere girmiştir. Son olarak, kendisine siyasal eylemlerine sağda son vermesi ve bundan böyle sol eylemler arasında yer alması emredilmiştir. Emir yerine getirilmediği takdirde kendisi olumle tehdit edilmektedir.

Ancak, müvekkiliniz bu tür bir işe hazır olmadığına inanmaktadır. Bunun için de Türkiye'yi terketmesini ve Almanya'ya geldiğini anlatmıştır. Şimdi, kendisi siyasal sığınma hakkı tanınmasını istemektedir.

Gereğinin yerine getirilmesini rica ederiz.

Noter
Bernhard Seiler
Krauthausen, Gerichtstr. 20.

ve Hasan Hüseyin ile karşılaştık. Daha sonra geceyi Hasan Hüseyin'in Kocamustafapaşa'daki evinde geçirdik. Bir ara Hasan Hüseyin, Ali Oğuzhan Cengiz'in Aksaray'da Malatyalı olan birinin kumarhanesinde kaldığını ve bizi de oraya götürceğini söyleyerek evden ayrıldı. Onun uzun süre eve dönmemesi üzerine Vedat ile birlikte oradan ayrılarak Eyüp MHP İlçe Teşkilatına gittik. Burada Hüseyin Çelik'den üzeri turalı 9 ve 7.65 milimetre çaplarında iki tabanca aldık. Daha sonra geceyi geçirmek üzere Sakarya öğrenci yurdu'na geldik. Aynı gün Vedat ile birlikte Küçükçekmece'de Hoca adı ile tanınan Şerafettin Avşar'ın evine gittik. Veli Can Oduncu da buraya gelerek bize katıldı. Bu evde dört gün kaldık.

Faşist Mustafa Baki Gülcan ifadesinde ayrıca hapisneden kaçtıktan sonra yaptıkları "eylemleri" hakkında da bilgi vermiştir. Gazetelere yansıyanlara göre, M. Baki Gülcan şunları anlatmıştır.

"Mustafa Baki Gülcan bir gece Veli Can Oduncu Vedat Kasımlar ve Şerafettin Avşar ile birlikte Küçükçekmece Cennet Mahallesi'nde gezerlerken karşıdan gelen solcu olduklarını sandıkları bir gruba ateş ettiklerini ve bu arada bir kişinin ayaklarından yaralanarak yere düşmesi üzerine kaçtıklarını, geceyi Hoca'nın evinde geçirdiklerini söylemiştir.

Sanık Mustafa Baki Gülcan ifadesinde yine Küçükçekmece Cennet Mahallesi'nde gezerlerken Hoca adı ile tanınan Şerafettin Avşar'ın solcuların hücresi olarak gösterdiği evden bir kişinin çıktığını ve e- lindeki torba ile otomobile binmek isteyen bu kişinin üzerine hep birlikte ateş ettiklerini, yaralanan kişinin aynı otomobil ile hastaneye kaldırıldığını ancak ertesi gün gazetelerden vurdukları kişinin Sadettin Kazan olduğunu ve hastanede öldüğünü belirtmiştir.

Mustafa Baki Gülcan, solcuların hücresi olarak bildikleri evi ertesi gece Vedat Kasımlar ve Şerafettin Avşar ile birlikte kurşunladıklarını ve burada da bir kişinin yaralandığını sonradan öğrendiğini söylemiştir. Sanık bu ifadesinde Şerafettin Avşar'ın devamlı yanında bulunduğunu 7,65 milimetre çapındaki ve Vedat Kasımlar'ın da 9 milimetre çapındaki tabanca ile ateş ettiklerini bildirmiştir.

M. Baki Gülcan ayrıca gazetecilerin sorularını da cevaplandırmış ve "artık fikir

mücadelesi bitti, silahlı mücadele başladı, biz dünya Türklüğünün hürriyeti için savaşıyoruz" "pışmanlık duymuyorum karşı görüşten olduğunu bildiğini herkesi öldürmeye hazırım" demiştir.

İşte faşist canilerin düşünceleri budur. Beyinleri örümceklenmiş bu satılmışlara, halkımız bu canilerin cinayetlerine karşı mücadele etmekte; faşist cinayetlere karşı direnmektedir. Halkımız faşist canilerin cezalandırılmasını talep etmektedir. Bunun için mücadele etmektedir. Bu mücadeleyi desteklemek, bu mücadeleye yurtdışında da katılmak hepimizin görevidir. MHP'li faşistlerin yurtdışında örgütlenmelerini sağlamlaştırmaya ve geliştirmeye çalıştıkları bugünkü ortamda, bunlara karşı mücadele güncel bir sorun olarak önümüzde durmaktadır. Son dönemde, Türkiye'de cinayet suçunda aranan pek çok MHP'li faşist Batı Almanya'ya gelmiştir. Bunlar Federal Alman devletinden siyasi sığınma hakkı istemektedir. Her yanda bu canileri tespit edelim. Bunların canı yüzünü teşhir edelim. Faşist katillere sığınma hakkı verilmesini engelleyelim.

Son dönemde kafatasçı ırkçı faşist Türkçe'nin yaptığı "Almanya ziyareti" MHP'nin B. Almanya'da örgütlendiğini açık bir şekilde gözler önüne sermiştir. MHP, B. Almanya'da işçiler ve gençler içinde "Türk Ocakları" "Türk Kültür Derneği" "Ülkücü İşçi Derneği" vs. gibi isimler altında örgütlenmekte; gençleri Judo ve spor kursları, işçilere Almancadan Türkçeye tercüme, genç kızlara dikiş nakış kursu, folklor kursu vb. yollarla kendine yaklaştırmaya çalışmaktadır. MHP'nin yurtdışında örgütlenmesi, faşist cinayetlerin yurtdışına da sıçraması demektir. Nitekim daha bugünden faşistler her yanda faşist görüşlü olmayan işçilere, gençlere saldırmaktadır. MHP'nin yurtdışındaki örgütlenmesine dur demek biz yurtdışındaki ilericilerin, devrimcilerin tüm yurtseverlerin görevidir. Hepimiz çevremizdeki MHP'li faşistler ve faşistlerin örgütlenmesi hakkında bilgi toplayalım. MHP'li faşist katilleri, faşistlerin düşüncelerini ve yaptıklarını teşhir edelim. Faşistleri işçiler ve gençlerden tecrit edelim.

Faşist Cinayet Şebekeleri MHP-ÜGD-MİT KONTR-GERİLLA DAĞITILMALIDIR! şiarımızı yaygınlaştıralım.

- FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

Aralık ayı içinde Frankfurt'ta yapılan 10 binin üzerinde anti-emperyalistin katıldığı yürüyüşte Batı Alman polisi saldırdı. Çıkan çatışmada 200 ün üzerinde gösterici gözaltına alındı.

Bu olayın hemen ardından burjuva basını tüm anti-emperyalist örgütlere; özellikle de yabancılardan anti-emperyalist örgütlerle Devamı 5. sayfada

YENİ KONTO NUMARAMIZ

MÜCADELE
DEUTSCHE BANK BERLİN
ZWEIGSTELLE 94
BANKLEITZAHL 10070000
KONTO NR: 675 9930

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P.E. YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9930
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171

RÖPORTAJ

NÜRNBERG'TEN BİR İŞÇİ ARKADAŞ ŞÖYLE
SESLENİYOR

"BU DÜZENDEN MEMNUN DEĞİLİZ, KONSOLOSLUK LARDAKİ SOYGUNUN FARKINDAYIZ. ATIF BU SOYGUNA KARŞI YÜRÜTTÜĞÜ MÜCADELEDE GAYET TABİİ HAKLIDIR. MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE GİRMESİN DEN HÜKÜMET KORKUYOR."

RÖPORTAJ:

Buradaki işçi arkadaşlarımızla dertleşmek ve onların çeşitli konulardaki görüşleri için yapılan bu röportaj, işçi arkadaşların seslerinin duyurulması bakımından faydalıdır. Bu röportaj son değildir. Devam edecek, çeşitli konularda röportajlar MÜCADELE okurlarına sunulacaktır. Şimdi bir işçi ile yapılan röportajı aşağıda yayınlıyoruz.

MÜCADELE: B.Almanya ve B.Berlin'de yayınlanmakta olan ATIF yayın organı Baskı ve Sömürüye karşı MÜCADELE gazetesinde yayınlamak ve aynı zamanda dertleşmek gayesi ile izin verirsiniz sizinle bir röportaj yapmak istiyoruz. Önce adınız ?

H. Hüseyin
M. Evlimisiniz ?
H. Evet
M. Kaç çocuğunuz var ?
H. Dört (hepsi burada)
M. Mesleğiniz ?
H. İşçi
M. Türkiye'de neydi ?
H. İşçi
M. Çalışıyormusunuz, Nerede, nasıl bir işte ?
H. Çalışıyorum, bir metal fabrikasında
M. Kaç seneden beri Almanya'dasınız ?
H. Altı seneden beri.
M. Eşiniz çalışıyor mu ?
H. Hayır.
M. Bu evde ne kadar zamandan beri ikâmet etmektesiniz ? Kirası ne kadar ?
H. Bu evde üç seneden beri oturmaktayım. Kirası 250.- DM tir.
M. Havagazi, elektrik ne kadar ?
H. 350.- DM 1 buluyor
M. Evi herhangi bir kurumdan veya şahıs tanımlı kiraya aldınız ?
H. Şahıstan kiraladım.
M. Oturduğunuz evden memnunsunuz ? Kaç odası var ? Banyo, tuvalet ve mutfak var mı ?
H. Memnun değilim. Banyosu yok, tuvalet dışarıda hepsi üç oda.
M. Tartışmazsınız, biz yabancı işçilerde birer insanız, iyi ve sağlığa elverişli evlerde oturmanız bizim hakkımız. Fakat neden biz hep kötü, yıkılmaya yüz tutmuş evlerde fahiş kiralar ödeyerek oturmaktayız. Sizce nedeni nedir ? Ev bulmada ayrıca ne gibi zorluklarla karşılaştınız ?
H. Ev bulmakta Alman hükümeti bizim bu sorunumuzla hiç ilgilenmiyor. Belediye evi olsun, özel kurumlardan olsun o kadar ev aramamıza rağmen bir türlü iyi oturulacak ev bulamıyoruz. Daha doğrusu vermiyorlar.
M. Çalıştığınız yerde çalışma koşulları

nasıl ? Ücret durumu ne seviyede, elinize ayda aşağı yukarı net kaç para geçiyor ?
H. Çalışma durumum pek kötü sayılmaz. Ama yinede baskı ve sömürü altında çalışıyoruz eziliyoruz. Ayda normal olarak 1500.- DM alıyorum. Tabii bu tatmin edici bir para değil ama ne yapalım, idare ediyoruz işte.
M. İşyerinizde sendika var mı? Varsa işçilere dönük çalışmalar oluyor mu ?
H. İşyerinde IG Metall diye bir sendika vardır. Fakat bu sendikanın işçilere bir yararı olmuyor.
M. İşyerinde başınızdan önemli bir olay geçti mi ?
H. İşyerinde bugüne kadar pek öyle önemli bir olay geçmemiştir. Fakat Akord çalışıyoruz, baskı altındayız, yaptığımız iş çok tozlu ve pistir. Ekseriyetle böyle pis ve kötü işlerde biz yabancı işçiler çalışmaktayız. Adeta Alman işçilerin yardımcısıyız. Bu pis ve tozlu işleri kabul etmediğimiz takdirde çıkışımızı veriyorlar. İşinize gelirse çalışsınız, işinize gelmezse çalışmaz ülkenize çeker gidersiniz deniliyor. Bu pis işleri yapmadığımız takdirde çıkışımızı veriyorlar. Bizde Türkiye'deki hayat şartlarını, düzeni göz önüne alarak burayı tercih ediyoruz. Ne yapalım baskıda olsa, soygunda olsa mecbur oluyoruz burada çalışmaya, mahlum kalıyoruz, bunlara katlanmak zorunda oluyoruz. Başka kimseye derdimizi anlatamıyoruz ve kimse dende yardım göremedik. Sendikaya şöylesek o zaten bizden değil, işçiyi değil işvereni tutuyor. Bizim hiç problemlerimizle ilgilenmiyor. Devamlı patronun emrinde. Bir sefer Akord durumu hususunda derdimizi anlatmaya kalktık, hiç ilgilenmedi. Demek ki sendikaya ödediğimiz bunca üyelik parası boşunaymış.
M. Alman resmi kurum ve dairelerinde meselâ; Arbeitsamt'ta, poliste nasıl muamele görüyorsunuz ?
H. Hoş bir muamele görmüyoruz, ne yapalım mecburi katlanıyoruz. Bu kurumlar da bir çok güçlükler çıkarılıyor karımıza.
M. T.C devletini temsil eden konsolosluk ve atâliklerde size nasıl davranılıyor ? Herhangi bir zorlukla karşılaşmıyorsunuz ?
H. Gerek konsolosluklarda, gerekse atâliklerde olsun işimiz düştüğe gittiğimizde bir işimizin halledilmesi için günlerce bekliyoruz. Çok zorluklarla karşılaşmıyoruz, işimizi yaptırabilmek için kuyruk oluyoruz. Ama memur beyler bizimle çok az ilgileniyorlar. Onlar kahvelerini içerek keyiflerini çatıyorlar. Canları isterse bizimle ilgileniyorlar, istemezse yok. Açıkcası biz bu düzenden memnun değiliz. Ama ne yapalım, kime şikayete gidelim. Konsolosluklardaki memurlar bizleri azarlıyorlar. Zaten bu alışkanlık onlara Türkiye'den geliyor.
M. Belki sizde farkındasınız. Bugün konsolosluklarda 1.- DM 5.88 TL sı üzerinden işlem görüyor. Oysa resmi kura göre 1.- DM Alman markı 13.88 TL dir. Yani işiniz düştüğe konsoloslukta gittiğinizde sizden ödeme halinde 1.-DM 1, 5.88 TL dan alıyorlar. Siz bunu nasıl buluyorsunuz ?

H. Bu bence hoş karşılanamaz. Biz bunun farkındayız. Fakat açıklayamıyoruz, çünkü açıklamaktan çekiniyoruz. Açıkladığımızda konsolosluktaki işimiz temelli zorlaşır, baskılarla karşılaşırız diye bu soyguna karşı çıkamıyoruz. Açıkca, böylece sesimizi çıkarmayıp açık, açık kendimizi soyduruyoruz.
M. Yani açıkcası bu devlet eliyle soygunculuğumu giriyor ?
H. Evet, bu tam bir soygunculuktur.
M. Bununla ilgili olarak Federal Almanya'daki işçilerin demokratik kuruluşu olan ATIF ve ona bağlı derneklerin protesto hareketlerinden haberinizi var mı? Varsa nasıl buluyorsunuz ?
H. Bu protestolar gayet tabii haklıdır. Çünkü, haksızlığa karşıdır, soyguna, sömürüye karşıdır.
M. Tatil günlerinizi nasıl geçiriyorsunuz ?
H. Tatil günlerimi evde kapanarak geçiriyorum. Hiç bir şeye faydalı olamıyorum.
M. Sosyal ve kültürel faaliyetle alakalı var mı ?
H. Hayır, yok
M. Herhangi bir cemiyete üyesiniz ?
H. Hiç bir cemiyete üye değilim.
M. Niye ?
H. Haberim yoktur. Ama bir işçi cemiyeti ne üye olmayı düşünüyorum. Halk yararına biz işçilerin yararına üye olmak istiyorum.
M. Nürnberg Fürth Türkiye İşçi Gençlik Derneğini tanıyormusunuz ?
H. Tanımıyorum
M. Değerli arkadaş, yurdumuzdan binlerce km uzaktayız ama ülkemizin sorunlarından, halkımızın dertlerinden kopmuş değiliz. O halde siz yurdumuzdaki durum hakkında ne düşünüyorsunuz ?
H. Yurdumuzdaki durumdan hiç memnun değilim. Tahmin ederim ki kimsede memnun değildir.
M. Diyorlarki Türkiye'de anarşi vardır. Kökünü kazımak lazımdır. Sizce bu anarşi denilen şey nedir ?
H. Anarşi, anarşi diye söylenen şey halkın haksızlığa, bu düzene, sömürüye karşı direniş hareketidir.
M. Son olarak size bir sorumuz daha olacak. Baskı ve sömürüye karşı MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girişini şimdi ki hükümet yasakladı. Özgürlükten hele, hele basın özgürlüğünden "yana" olduğunu söyleyen Ecevit'in ve hükümetinin bu kararını nasıl buluyorsunuz ?
H. Tabii ki o zaman iktidarda değildi, onun için kendi çıkarını düşünerek özgürlükten bahsetmişti Ecevit. Yalan söylemişti. Şimdi ise hükümettedir ve Ecevit kapitalistlerin adamı olduğundan bu gazeteyi Türkiye'ye sokmuyor ve yasaklıyor. Bu gazetenin Türkiye'ye girmemesinin sebebi; bu gazete gerçekleri yazıyor. Türkiye'deki halk bu gazeteyi okuyunca, gerçek hayat şartlarına daha iyi görecektir, haklıyı, haksızı ayırd edecektir, bilinçlenecek, örgütlenip mücadeleye atılacak ve kapitalistler için bu durum tehlike olacak, bunun için yasaklıyorlar. Korkuyorlar.
M. Şöpetimizi müsadenizle sona erdirmeli ve verdiğiniz bilgidan, gösterdiğiniz alakadan dolayı size teşekkür ederiz.
H. Bende teşekkür ederim.

Yeni Yıla girerken... Baş tarafı 1. sayfada

listler, bu sorulara lehlerine cevap vermek için, her yerde olduğu gibi, İran ve Nikaragua'da muhalefet içinde kendilerine usaklık edecek güçler arıyorlar. 1978, Güney Afrika'da Namibia, Zimbabwe, ve Azanya'da halkların mücadelesinin yükseldiği, ırkçılığın bu öne çıkan kalelerinin yıkılması yönünde önemli başarılar kazanıldığı bir yıl oldu. "Burada emperyalist ve sosyal emperyalistler daha şimdiden, burdaki ırkçı faşist rejimler yıkıldıktan sonra, kurula- cak iktidarların kendi usaklarından oluşmasının mücadelesini veriyor; "artulus hareketleri içinden bir bölümünü ele geçirmeye çalışıyor. 1978 yılı dünya çapında devrimle/karşı devrim arasındaki gelişmeye paralel olarak; karşı devrimin kendi arasındaki gelişmelerin de geliştiği, keskinleştiği bir yıl oldu. Emperyalistler ve sosyal emperyalistler bir yandan "silahsızlanma" "barış" vs. çabalarını atarken; diğer yandan silahlanmalarına hız verdiler. Her yanda ganimet dalaşmaları sertleşti. Bu dalaşmalar içinde batıdaki emperyalistler özellikle ortadoğu'da "başarılı" olurken, Rus sosyal emperyalistleri ve yandaşları "özellikle Afrika'da "başarılı" kazandılar. Ama emperyalistler ve sosyal emperyalistler sömürü ve talan konusunda kazandıkları bu "başarılar" onların halklardan her geçen gün daha fazla tecrit olmasını beraberinde getiriyor. 1978 yılı içinde dünya devrim cephesi içinde en önemli olumsuz gelişme kuşkusuz, Çin Halk Cumhuriyeti'ndeki revizyonist

yöneticilerin yerlerini sağlamlaştırmaları; ÇHC'nin kapılarını "kalkınma" adına emperyalist sermayeye özellikle de Amerikan, Batı Alman, ve Japon sermayesine ardına kadar açmaları oldu. 1978 Temmuz'unda Çin'in revizyonist yöneticileri Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile yapılan ekonomik ve askeri anlaşmaları tek taraflı fesh ederek; dünya karşı devrim cephesinde yer aldıklarını çok açık bir şekilde ortaya koydu. Ülkemizde; halkımızın önemli bir bölümü 1978 yılına yeni "umut" larla girmişti. 1977 nin sonunda kanlı faşist MC hükümeti mecliste güven oyu ile düşürülmüştü. Kurulma hazırlıkları içinde bulunan Ecevit hükümetinden halkın önemli bölümü belli düzeltiler bekliyordu. Şimdi Ecevit hükümeti bir yıla yakın zamandır başta. Bu zaman dilimi içinde olanlar; mücade- nin Şubat ve Mart 1978 sayılarında yaptığı tahlillerin, Ecevit hükümetinin de komprador patronların ve toprak ağalarının hükümeti olduğu; faşizmi uygulayacağı şeklindeki tespitinin doğruluğunu gösterdi. Gerçeklerin halk içinde yayılmasından korkan Ecevit hükümeti o aldığı bir kararla MÜCADELE gazetesinin Türkiye'ye girişini yasakladı. Ama gerçekler inatçıdır. Bugün Türkiye'de Ecevit'i "umut" olarak gören işçi-köylü ve tüm emekçilerin sayısı gittikçe azalmaktadır. Onun retirilen yasa önerileri Ecevit hükümetinin faşist yüzünü ortaya sermektedir. Ecevit hükümeti bu yasa önerilerini "asayiş saptama" "anarşiyi önleme" adına getirmektedir. Aynı şeyleri

Demirellerin, Türkeşlerin ağızla- rından çokça dinleyen halkımız, bunun ne anlama geldiğini iyi bilmektedir. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı emperyalist sömürüden arınmış bağımsız bir Türkiye istemektedir; bunun için mücadele etmektedir. Halkımız, komprador patron ve ağaların faşist iktidarına karşı; halk demokrasisinin hüküm sürdüğü bir Türkiye istemektedir; bunun için mücadele etmektedir. Ne faşist cinayetler, ne "sivil" sıkı yönetim; ne yeni yasa tedbirleri ve demogo- ji bu mücadeleyi önleyemez. 1979 yılı bu mücadelenin yükselişi bir yıl olacaktır. 1979 yılında; 1978'de olduğu gibi yurtdışındaki tüm emperyalistlerin de görevi uluslararası işçi sınıfının ve ezilen halkların devrim mücadelesinin saflarında yer almak; ülkemizde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini var gücü ile desteklemektir. Bu görevleri yerine getirebilmek; ve yurt dışında da haklarımızı mücadele ile söke söke almak için örgütlenemize hız vermemiz; ATIF saflarını sıklaştırmamız lazımdır. 1979 yılında bulunduğumuz yabancı ülkelerde; özellikle de Batı Almanya'da emperyalist burjuvazinin teşkilatlanmamıza ve mücadelemize karşı girişeceği saldırılar da artacaktır. Çünkü mücadelemiz onları rahatsız etmektedir. Bütün bunların bilincinde olarak mücade- le dolu bu yeni yıla hazırlanalım. 1979 BAŞARI VE ZAFER DOLU OLSUN

M Ü C A D E L E

YAŞASIN ÇELİK İŞÇİLERİNİN GREVİ

Hedefimiz 35 Saatlik iş haftası...

B.Almanya'da Demir-Çelik sanayii işçileri 28 Kasım'da greve başladılar. Bilindiği gibi bu yıl Batı Almanya'da Demir-Çelik sanayiinde toplu sözleşme görüşmeleri vardı. Demir-Çelik sanayii, B.Alman sanayiinin temel direklerinden biridir. Bu dalda, dünyada B.Alman emperyalist sermayesi önemli bir yere sahiptir. B.Alman patronları, işçileri için 'Batı Alman ekonomisinin yüce menfaatleri için' (Burada sözünü ettikleri gerçekte kendi menfaatleridir.) toplu sözleşmelerde 'sorumluluklarının bilincinde davranma'ya çağırıyorlar. Patronların sözcüleri işçilere şöyle diyorlardı: "Bugün B.Alman Çelik sanayii geniş çapta ihracata dönük bir sanayiidir. Dünya pazarındaki yerimizi (Kimin yeri ki acaba?) koruyabilmek ve genişletebilmek için, çelik fiyatlarını dünyaya pazar fiyatının düzeyinde tutmak zorundayız. 'Sorumluz' ücret artışları, B.Alman çeliğinin fiyatına yansıtacaktır. Bunun sonucunda, B.Alman çeliğinin dünya pazarındaki rekabet şartları kötüleşecektir. Çelik sanayii ürünleri dünya pazarındaki yerini giderek kaybedecek, bu bütün B.Alman sanayiine, tüm ekonomiye yansıtacaktır. Ekonomik durum kötüleşecek, işsizlik artacaktır" vs. Batı Alman patronları, bu gibi masallarla, Demir-Çelik işçilerinin bir yandan milliyetçi-göven düşüncelerini kışkırtmaya çalışıyorlar, diğer yandan 'işsizlik' olacağını söyleyerek işçileri korkutmak istiyorlardı.

B.Alman emperyalist sermayedarları bu demagoji ve tehditlerle demir-çelik sanayiinde kâr oranının çok yüksek olduğu, çelik sanayiindeki işçilerin en ağır işlerden biri olduğu, B.Almanyadaki çelik sanayii işçilerinin ücretlerinin diğer B.Avrupa ülke-lerinden düşük olduğu, geçen dönem yapılan toplu sözleşmede alınan ücret zamanının gerçekte ücret düşüşü olduğu gerçeklerini gözlerden gizlemek istiyordu. Ama evdeki pazar çarşısına uymadı. Çelik sanayii kolunda çalışan işçiler bu toplu sözleşme görüşmelerinde iş şartlarının düzeltilmesi ve gerçek ücret artışı alınması talepleri doğrultusunda mücadeleye hazır olduklarını gösterdiler.

IG Metall'i sendika ağaları işçilerin taleplerinin bir bölümünü savunur görünmek zorunda kaldılar.

Kasım ayı başında, patron temsilcileri ve IG Metall'i sendika ağaları toplu sözleşme için görüşmelere başladılar. Bu görüşmelerde IG Metall'i sendika ağaları:

- Haftalık iş saati süresinin, ücret aynı kalmak şartı ile, kademeli olarak 35 saate indirilmesi,
- Ücretlere % 5 oranında zam, çırakların ücretlerine ilk iki yıl 40, üçüncü yıl 30 Mark zam, taleplerini ileri sürdüler.

Buna karşı patron temsilcileri:

- Haftalık 40 saatlik resmi iş süresinin

kısaltılması konusunda her pazarlığı ilke olarak reddettiler.

-Yıllık izin süresinin en fazla altı haftaya çıkarılmasını önerdiler. (Bu öneri, pratikte yıllık izinin iki gün uzatılması anlamına geliyor.)

-Ücretlere ise % 2,1 oranında zam yapmayı önerdiler.

Her ne kadar IG Metall'i sendika ağalarının ileri sürdüğü talepler işçilerin taleplerini tam olarak yansıtmıyorsa da, patron temsilcilerinin bu taleplere karşı takındıkları tavır, tam bir provokasyon niteliğini taşıyordu. İşçiler bu provokasyona gerekli cevabı vermekte gecikmediler. Çelik sanayiinde çalışan işçiler bir çok yerde 'uyarı direnişleri' yaptılar.

Duisburg, Dortmund gibi merkezlerde yapılan yürüyüşlere toplam 120.000 çelik işçisi katılarak taleplerini haykırdılar:

-Ücret aynı kalmak şartıyla, 35 saatlik iş haftası!

-% 5 zamdan bir kuruş inmek yok!

Çelik işçilerine, diğer sanayii dallarında çalışan işçilerden de destek geldi. Yapılan gösteriler, hem patronlara ve hem de işçilerin menfaatlerini "toplum barışı" adına patronlara nasıl satacaklarının hesabını yapan sendika ağalarına, çelik işçilerinin özellikle 35 saatlik iş haftası talebini gerçekleştirmek için kararlı olduğunu gösterdi.

İşçilerin bu kararlı tavrı karşısında IG Metall Kasım ayının üçüncü haftasında sendikali işçiler arasında bir grev oylaması yapmak zorunda kaldı. Grev oylaması patronların ve sendika ağalarının yüzünde bir yumruk gibi patladı. Çelik sanayiindeki sendikali işçilerin % 87'si "Ücret aynı kalmak şartı ile 35 saatlik iş haftası" ve "Ücretlere % 5 zam" talepleri için GREV'e hazır olduğunu bildirdi. Bazı firmalarda grevden yana oy kullananların oranı % 90'ın üzerinde idi. Mesela Mannesmann Hückingen'de % 95, Thyssen-Hamborn'de % 93, Dortmund Hoesch'de % 90.

Bu durumda sendika ağalarının önünde GREV'e gitmekten başka bir yol kalmadı. Bunu sendika ağalarından biri "Şimdi işveren temsilcileri, işçilerin bu gösterisi karşısında, 'eğer bizim işçiler içinde rezil olmamızı istemiyorlarsa, taleplerimizi gerçekleştirmek yönünde bize yakınlaşmalıdır.' şeklinde iade etti.

Grev oylamasından sonra patron temsilcileri ve sendika ağaları bir kez daha masa başına geçtiler. Ancak bu görüşmelerde de bir yakınlaşma olmadı. Patron temsilcileri yine çalışma süresinin kısaltılması üzerine tartışmayı reddettiler.

Bu durumda sendika ağaları 28 Kasım'dan itibaren "Ağırlıklı nokta grevi" adı verilen greve çağrı yaptılar. (Buna göre işçilerin yoğun olduğu belli fabrikalarda greve gidilmektedir. Sendika ağaları patronlara çok zarar vermemek için devamlı olarak greve gidilecek işyerlerinde yeterince stok bulunmasına dikkat etmektedirler. Böylece kısa sürecek bir grev patronlara çok büyük bir zarar vermemektedir.)

Sendikanın çağrısı üzerine 28 Kasım'dan itibaren 8 çelik iş yerinde toplam 37.000 işçi greve başladı. Greve gidilen iş yerleri ve işçi sayısı şöyle:

- 13.800 kişi Thyssen Hamborn'da
- 1.400 kişi Thyssen-Hüttenheim'da
- 500 kişi Thyssen Meiderich Duisburg'da
- 8.300 kişi Mannesmann Hütten'da
- 9.900 kişi Dortmunden Hoesch Westfalen-hütte.de
- 650 kişi Friedrich Krupp Hütten-Düsseldorf'da
- 800 kişi çelik iş sanayii-Güneywestfalen
- 16.000 kişi Mannesmann-Röhrenwerken, Brackwede'de

Patronlar işçilerin bu direnişine lokavt ile cevap verdiler. 1 Aralık'tan itibaren greve gidilmiş olan bütün firmalarda ilan edilen lokavta ek olarak, patronlar şu firmalarda da lokavt ilan ettiler.

- 7.000 işçi Thyssen Niederhein AG
- 6.000 Mannesmann Röhrenwerke-Mülheim
- 6.500 Phönix-Hoesch-Dortmund
- 4.000 Georgmarinenhütte-Klöckner-Osnabrück
- 1.000 Krupp Hüttenwerke-Hohenlimburg
- 800 Friedrich Krupp
- 1.400 Krupp-Çelik sanayii-Südwestfalen
- 2.200 Krupp-Çelik sanayii-Südwestfalen

Böylece greve giden 40.000'e yakın işçiye karşı, patronlar 80.000 işçiyi işsiz kalma durumu ile karşı karşıya bıraktılar.

Patronların bu alçakça saldırısı karşısında verilecek tek bir cevap vardı. Bütün çelik sanayii kolunda GREV; diğer iş kollarında da destek grevleri. Ama işçilerin menfaatlerini satmaktan başka bir şey düşünmeyen sendika ağaları, mücadele yerine "Lokavt"ın insanlık dışı olduğu vb. şeklinde yakınma yolunu tuttular. Onlar bir kere daha işçi sınıfının düşmanları olduklarını patronlarla iç içe olduklarını ortaya koydular.

Çelik sanayii işçileri Çelikten bir yumruk gibi, omuz omuza

Çelik sanayii patronları bugünkü tavırları ile, kârları için her şeyi yapmaya hazır olduklarını, kârları için dünyayı iki kez kana boyayan atalarına layık evlatlar olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Bugün, sendika ağaları ile patron temsilcileri yine görüşmelere başlamıştır. Bu görüşmeler Kuzey Ren Vestfalya eyaleti çalışma bakanının gözetimi ve arabuluculuğu altında yapılmaktadır. Böylece Patron-Devlet-Sendika ağaları cephesi kurulmuştur. Şimdi sorun, işçilerin menfaatlerinin "Batı Almanya'nın (Yani B.Alman emperyalizminin) yüksek (!) menfaatleri adına satılmasının ne kadar süreceği meselesidir.

İşçi Arkadaşlar, Sendikalar içinde, menfaatlerimizi patronlara satan sendika ağaları iktidarda oldukça, mücadelelerimiz başarısızlıkla sonuçlanmaya mahkumdur. Her yanda, sendikaları sınıf mücadelesinin araçları haline getirmek için çalışalım. Devrimci sınıf bilinçli işçi arkadaşlarımızı sendika temsilciliğine seçelim. Sendikalar içinde, sendika ağalarını temizlemek için mücadele edelim.

Bütün iş kollarında iş haftasının, ücret aynı kalmak şartı ile, 35 saate indirilmesi için mücadele edelim.

Ücret artışlarında, yüzdeli değil, herkesi eşit miktarda Mark olarak ücret artışı talep edelim.

Alman ve yabancı işçiler için, eşit ücret eşit haklar talep edelim.

LOKAVT'ın yasaklanmasını talep edelim. Eşit iş'e/Eşit ücret talep edelim.

Çalıştığımız iş yerlerinde, işçi arkadaşlarla, çelik sanayiindeki mücadele üzerine tartışalım. Patronların, devletin sendika ağalarının gerçek yüzünü teşhir edelim.

Sendikayı tam grev için zorlayalım; her yanda Çelik sanayii işçileri ile dayanışma eylemleri örgütlemeye çalışalım.

-YAŞASIN ÇELİK İŞÇİLERİNİN 35 SAATLİK İŞ HAFTASI MÜCADELESİ!

-KAHROLSUN LOKAVT!

-KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!

-KAHROLSUN İŞÇİ DÜŞMANI SENDİKA AĞALARI!

-YAŞASIN İŞÇİLERİN ÇELİKTE BİRLİĞİ!

-YAŞASIN ALMAN VE YABANCI İŞÇİLERİN ORTAK MÜCADELE CEPHESİ!

A.Cemil

Ben Bir domuzum.. Lokavt ilan ettim...

35 SAATLİK İŞ HAFTASI TALEBİ ÜZERİNE

ÇHC ... Baş tarafı 8. sayfada

1 Nisan Çin 'lilerin ölülerini andıkları geleneksel bir gündür. 1 Nisan 1976 da Ocak ayı içerisinde ölen Başbakan Çu En Lay'ın ölümünü anma törenleri Çin' lilerce kutsal sayılan Tien-An-men meydanında yapılmakta idi. Bu tören Teng Hsiao-Ping taraftarlarınınca "Çu En Lay'ın yerinin mirasçı Teng" talebiyle kanlı bir yürüyüşe dönüştürüldü. Ayaklanma 5 Nisan 1976 da bastırıldı. Ulaydan iki gün sonra biraraya gelen ÇKP yöneticileri, "Tien -An-men meydanında olayların karşı devrimci bir ayaklanma olduğunu, Teng Hsiao-Ping ile aralarındaki çelişkinin uzlaşmaz bir noktaya geldiğini belirtti. Parti yönetimi, Mao Zedung'un da önerisini gözönünde bulunduracak oy birliği ile partiden ihraç edilmemek şartıyla, Teng'in parti içi ve dışı görevlerinden uzaklaştırıldığını" açıkladı. O dönem Parti ve Devlet Başkan yardımcılığı görevini yapan Teng'in yerine Savunma Bakanı, Hua Kua Feng getirildi.

Hua Kua Feng özde Teng'in siyasetinin savunuculuğunu yapmakta idi. Teng Hsiao Ping 1974 Nisanında görevlerinden uzaklaştırılmasına rağmen; parti içindeki etkisini sürdürdü. Mao'nun ölümünden bir ay sonra Hua Kua Feng, parti MK'nın 4 devrimci üyesini tutuklattı. Ardından Teng'in görevi getirilmesi için bir kampanya başlatıldı. XI. Parti Kongresinde Teng'in itibarı ve görevleri iade edildi. Bugün Teng-Hsiao Ping'in karşı devrimci çizgisi ÇKP'ye bütünü ile hakim durumdadır.

5 Nisan 1976 da Tien-An-men meydanında karşı devrimci ayaklanmanın bastırılması, bugünkü ÇKP yönetimi tarafından tam tamına zıt bir şekilde değerlendirilmektedir. Bu ayaklanmanın karşı devrimci olmadığı, tam tersine devrimci bir özü olduğu görüşü savunulurken, o dönemdeki yönetimin karşı devrimci olduğu iddiaları yayılmaktadır. Hatta 5 Nisan'ın devrimci bir anısı olduğu gerekçeyle tatil günü olarak kutlanması kararlaştırılmaktadır.

Bugünkü ÇKP yönetimi, duvar gazetesi aracılığıyla Mao Zedung'a ve BPKD'ne yapılan açık saldırıları bizzat kendi başlatmıştır. Ancak, Mao Zedung, duvar gazetelerinde yapılan saldırıların yoğunluğu, Çin'in bugünkü yöneticilerini de korkutmuş; ÇKP yönetimi açıklama yaparak "Mao Zedung'u savunduklarını" belirtmek zorunda kalmıştır. Görünürde ÇKP yöneticileri Mao Zedung adını bir süre daha kullanmak istemektedir.

Duvar gazetelerinde ilgi çeken bir başka nokta; Proleterya diktatörlüğüne açık karşı çıkışlar; ve burjuva demokrasisinin açıkça savunulmasıdır. Duvar gazetelerinde "Proleterya diktatörlüğü" feodal-faşist diktatörlük" olarak adlandırılmaktadır. Batıdaki burjuva basını; Çin'deki olayları dikkatle izlemekte ve her türden gericiler, Çin'de geri dönüşü sevinçle seyretmektedir.

K.UFUK

MÜCADELE'Yİ

OKU OKUT

ABONE OL

ABONE BUL

rumda bırakacaktır.

Sendika ağaları, görevlerini işçilerin menfaatlerini patronlara peşkeş çekmek olarak gördüklerinden ikili bir rol oynamaktadırlar. Bir yandan işçilerin taleplerini savunur görünmek zorundadırlar. Çünkü, bunu yapmadıkları takdirde, işçilerden tecrit olma durumunda kalacaklardır. Böyle bir halde, işçilerin mücadelesinin kontrol altına alınması zorlaşacaktır. Diğer yandan da, patronlara gerçekten ağır zarar verebilecek davranışlardan kaçınmak zorundadırlar. Çünkü sendika ağaları gerçek işçi temsilcileri değillerdir. Bunlar gerçekte patronların menfaatlerini savunmakta, kendi deyimleri ile onlarla "aynı bot içinde oturmaktadır".

Sendika ağaları işte bu yüzden bir yandan işçilerin talebi olan "35 saatlik iş günü" talebini savunur görünmekte, diğer yandan ise, bu talebi "özel tatil günleri" şeklinde "adım adım" gerçekleştirme isteğini ilan ederek, patronlara göz kırpmakta, işçilerin talebini yozlaştırmaktadır.

Sendika ağaları 35 saatlik iş haftası talebini gerçekleştirme gibi bir amaçları olmadığını, işçilerin önemli bir bölümünü greve sokmayarak "ağırlıklı nokta grevi" adı verilen, bir kaç fabrikada greve gitme şeklindeki bölücü, işçilerin mücadele birliğini ve gücünü zayıflatıcı bir taktik kullanarak da göstermiştir.

GREV

SÜRDÜRÜLMELİDİR

İŞÇİ ARKADAŞLAR!

Sendika ağaları çelik sanayi işçilerinin grevini satmaya hazırlanıyor.

Bizzat kendileri patron olan sendika ağaları, patronların işçilere karşı girişebileceği en büyük saldırı olan lokavt karşısında geri çekildiler. Sendika grev kasalarının uzun süreli bir grevi kaldıramayacağını söylüyorlar. Grevi mümkün olan en kısa zamanda bitirmek istiyorlar. Eğer grev kasası, 3 haftalık bir grevi kaldıramayacak durumda ise, verdiğimiz aidatlar nereye gidiyor? 3.500 sendika ağasının cebine. Bunların lüks villalarına, otomobillerine, ve sendika ağalarının yaptığı yatırımlara gidiyor.

Sendika, biz işçilere, parazitleri beslemek, sendikacı kılığında şiş göbekli yeni patronlar yaratmak için gerekli değildir.

Sendika, bize sınıf mücadelesi, patronlardan hakkımızı söke söke almak için gereklidir. Şimdi sendika ağaları, bizlere grev sırasında dağıttıkları paranın hesabını yaparak üzülüyor, ve bizim paramızı bize vermemek için, grevi kısa kesmeye çalışıyorlar. Sendika ağalarının bu hesabını boşa çıkarmaya çalışalım. Ancak uzun süreli ve TAM BİR GREV patronları zor durumda bırakabilir.

Bu yüzden TAM GREV için mücadele edelim. Ağırlıklı nokta grevinin kaldırılmasını tüm çelik sanayiinde greve gidilmesini isteyelim! Sendikanın grev sırasında ücret ödeyecek parası vardır. Grevin sürdürülmesini talep edelim!

A.Cemil

Bilindiği gibi bugün B.Almanya'da 40 saatlik iş haftası kanunen hüküm sürmektedir. 40 saatin üstündeki her çalışma, fazla çalışmaya girmekte (Mesai), patronlar 40 saatin üzerindeki çalışma için işçilere ücretli zam ödemektedir. 40 saatlik iş haftasını, işçi sınıfı uzun ve kanlı mücadeleler sonucu söke söke almıştır. Herhangibir sanayi dalında haftalık çalışma saatinin ücret eşit kalması şartıyla, azalması, işçilerin daha az zaman çalışarak, eşit ücret alması anlamına gelmektedir. Ki bu durumda işçilerin menfaatine, patronların aleyhinedir. Açıkta ki patronlar, haftalık çalışma süresinin, ücretler aynı kalması kaydı ile, kısaltılmasını engellemeye çalışacak, bunu başaramadığı takdirde ise, iş hızını arttırarak -mesela daha önce bir işçinin 40 saatte yaptığı işi, 35 saatte yaptırarak- kârının düşmesini önlemeye çalışacaktır. Ama bunu tam olarak yapabilmesi oldukça zordur. İşte patronlar bu yüzden 40 saatlik iş haftası süresinin kısaltılması üzerine görüşmeyi bile ilke olarak reddetmektedir.

35 saatlik iş haftası talebi konusunda sürdürülen mücadele, sadece çelik sanayii işçi ve patronlarını değil, B.Almanya'daki tüm işçi ve patronları ilgilendirmektedir. Çünkü bir sanayii dalında 40 saatlik taban sürenin delinmesi, diğer sanayii dallarında da işçilerin mücadele pozisyonlarını düzelterek, patronları zor du-

SENDİKA AĞALARI AİDATLARIMIZI NASIL YİYORLAR?

Sendika ağaları grev fonu için para yok diyorlar. Gerçekler nedir?

Yalnızca 1977 yılında IG Metal'in topladığı aidat tutarı 329.552.000 Marktı.

Bu toplanan paranın harcadığı yerler ise şöyle idi:

Sendika görevleri için 83.519.000 Mark. (Yani sendika ağalarına ödenen ücretler, yol paraları vs.)

DGB'ye ödenen aidat 44.272.000 Mark (Bu da sendika ağalarına ödenen paradır.)

PERSONEL: 94.467.000 Mark. (Bu sendikanın iş yerlerindeki personele ödenen paradır.)

YÖNETİM MASRAFLARI: 36.874.000 Mark

YENİ BÜTÇEYE DEVREDİLEN: 42.106.000 Mark

DESTEK: 28.272.000 Mark

1977 yılında IG Metal'in bütçesinin yalnızca onda biri kadarı destek olarak aidat ödeyen üyelere geri ödenmiştir.

Kaldı ki sendika ağaları bu konuda da kendi taraftarlarına kayırmakta; Grev, hastalık vs. gibi hallerde destek fonundan esas olarak kendi taraftarlarını yararlandırmaktadır.

Bugün grev/Lokavt uygulaması içinde bulunan 80.000 işçinin sendika kasasına haftalık maliyeti 13. milyon Marktır. Tüm çelik işçilerinin aynı anda grevi halinde, grevin sendika için maliyeti haftada 36 milyon mark olacaktır.

Salt IG Metal, yalnızca yıllık aidat geliri ile 10 haftalık grev sürdürecektir. Kaldı ki IG Metal'in üye olduğu DGB'nin bütçesi IG Metal'den çok daha yüksektir.

Sendika ağalarının "para yok" şeklindeki gerekçeleri yalandır.

Sendika kasası para doludur. Ama sendika ağaları bu paraları kendi menfaatleri için kullanmak istemektedirler.

A.Cemil

Faşist Şah... Baş tarafı 2. sayfada

rine karşı bir tecrit ve kışkırtma kampanyasına girişti.

Özellikle İran'lı öğrencilerin örgütü CISNU hedef alınarak; "militan yabancıların" yurtdışı edilmesi, CISNU'nun ve "sol radikal yabancı örgütlerin yasaklanması" şeklinde talepler ileri sürülerek kamuoyu yaratılmaya çalışıldı.

Batı Alman emperyalist devletin kurumları Frankfurt'taki olaylı yürüyüşten sonra Batı Berlin'de yapılmak istenen bir toplantıyı; Frankfurt'ta yapılmak istenen Zimbabve ile ilgili bir yürüyüşü; Mannheim'de İran'la ilgili bir yürüyüşü, B.Berlin'de İran yürüyüşü, Hamburg'ta İran yürüyüşünü yasakladılar.

Hamburg'ta polis gösteri için toplanan kalabalık üzerine azgınca saldırdı. Yalnızca göstericiler değil, alışveriş yapan halk da polis tarafından coplandı. Polisler alışverişin en kalabalık saatinde "göstericileri" kovalamak adına Kaufhaus (büyük mağaza) bastılar. Halkı dayaktan geçirdiler. 100 den fazla kişi yaralandı.

Batı Alman emperyalist devleti böylece; Batı Alman sermayesinin çıkarları söz konusu olduğu zaman, demokrasi maskesini nasıl yırtıp attığını bir kez daha gösterdi.

Batı Alman emperyalist burjuvazisi, bugün kendi çıkardığı Frankfurt olaylarını bahane ederek, yürüyüş, gösteri ve toplantı yap-

B.Alman polisi 'Kaufhaus' seferinde!

ma özgürlüğüne saldırmaktadır. B.Alman emperyalist devleti, yabancı ilerici örgütlerle saldırarak; halkın örgütlenme özgürlüğünü kısıtlamaktadır.

Tüm demokratların, ilericilerin görevi bu saldırılara karşı çıkmaktır.

- CISNUYASAKLANMAZ!
- İLERİCİ YABANCILARIN DEMOKRATİK ÖRGÜTLERİNE YAPILAN BASKILARA SON!
- İRAN'LI DEVRİMCİLER YURTDIŞI EDİLEMEZ!
- KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!
- YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

«ANARŞİYİ ÖNLEME TEDBİRLERİ» FAŞİST TEDBİRLERDİR!

"Kaldıracağımızı söylediğimiz aracı ve tefeciler 'Allah bu hükümeti başımızdan eksik etmesin' diyorlar".

22 Kasım'da yapılan CHP'li parlamenterlerin katıldığı ortak grup toplantısında Kırklareli Milletvekili Gündüz Onat'ın söylediği bu sözler CHP'nin bugün içinde bulunduğu çıkmazı çok açık bir biçimde gözler önüne sermektedir. Halkın MC'ye karşı duyduğu anti-faşist nefreti kendine kanallı ederek, hakkın sömürüye ve zulme karşı olan duygularını sömürerek "umut" haline gelen CHP, hükümette kaldığı her gün biraz daha fazla halk için "umut" olma niteliğini yitirmekte, gerçek yüzü ortaya çıkmaktadır. CHP'nin bunca kısa süre içinde teşhir olması, CHP'li birçok parlamenterleri rahatsız etmektedir. Bu 22 Kasım'da başlayan ortak toplantıda getirilen eleştirilerde görülmüştür. CHP grubunda yönetime eleştiriler getiren parlamenterlerden önemli bir bölümünün korkusu, CHP'nin halk içinde tecrit olması, kendilerinin bir daha seçilememesi, CHP'den de 'umud'u kesen halkın devrimci teşkilatlar etrafında birleşmesidir. CHP grubunda yönetime karşı çıkılan en önemli konulardan biri, CHP Hükümetinin meclise sunmaya hazırlandığı yeni yasa tasarılarıdır. 'Anarşiyi önleme' gerekçesi ile hazırlanan bu yasa tasarıları polise büyük yetkiler vermekte, sivil sıkıyönetimi yoğunlaştırmakta, yasal hale getirmektedir. CHP grubunda eleştirilen bu yasa tasarıları, grup tarafından Ecevit'in başkanlık ettiği 7 kişilik bir komisyonda görüşmeye devredilmiştir.

Bu yasa tasarıları neler getirmektedir? Ecevit Hükümetinin hazırladığı "Kamu Güvenliğine ve Kolluk hizmetlerine İlişkin Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması ve Bunlara Yeni Hükümler Eklennesi Hakkındaki Kanun Tasarısı" başlığını taşıyan "Anarşiyi önleme" adı altında alınan faşist baskı tedbirleri ile zaten kısıtlı olan ve halkın kanlı mücadeleler sonucu elde etmiş olduğu temel demokratik haklar daha da kısıtlanıyor.

Yeni yasa tasarısına göre "polis hakim kararı olmaksızın istediği yurttaşın evini ve üstünü arayabilecek".

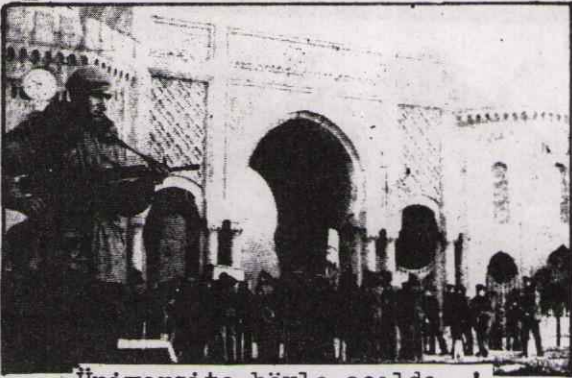
Hiç bir yanlış anlamaya fırsat vermeyecek bir şekilde açık olan bu tasarıya göre polis tüm vatandaşların üzerine ve evini keyfince arayabilecek. Böylece kişi ve komut dokunulmazlığı tamamen ortadan kaldırılacaktır.

Tasarıda mahkemelerin yetkisi ortadan kaldırılarak, vali ve kaymakamlar tek yetkili haline getiriliyor.

"Vali, meydana gelen olayların, il içindeki kolluk kuvvetleriyle bastırılmaması ve meydana gelmesi muhtemel olayların kolluk kuvvetiyle önlenmesinin mümkün olamayacağı kanısına varması halinde, en yakın askeri (Kara, Deniz, Hava) komutanlıklarından yardım görmesini ister. Bu istek, başvuru komutanlıkça derhal yerine getirilir. Sözlü olarak yapılmış olan istek, sonradan yazılıya teyid edilir."

Bir telefon emri ile, kara, deniz, ve hava kuvvetlerini kullanabilecek valiler ancak resmi sıkıyönetimde bu derece imtiyazlı olabilirler.

12 Mart döneminde benzer bir tasarıya karşı çıkan ve şimdi Hükümette olan faşist Ecevit, böyle bir tasarının "Anarşiyi önlemek için gerekli olduğunu" "Başka çaresinin olmadığını" ileri sürmektedir. Tasarıya göre, Vali en küçük bir olayda orduyu halkın üzerine salıp katlettiyecektir. Buna karşılık halk elinde kendini korumak için taş bile taşısa ceza görecektir. Bir taraftan vali ile ordu iç içe çalıştırılırken diğer taraftan faşist Ecevit Hükümeti halkı elinden geldiğince savunmasız hale getirmeye çalışmaktadır.

Üniversite böyle açıldı !

İşte Ecevit Demokrasisi

Emniyet Teşkilatı Yasası: "Polis emeklilerince kurulan derneklerin yayınları dışında diğer gerçek veya tüzel kişiler tarafından 'polis' veya 'emniyet' adları ile ya da eş anlama gelen adları kullanarak dergi ve gazete yayınlanamaz."

CHP programında ise iç güvenlik kuvvetlerinden şu cümlelerle söz edilmektedir:

"İç güvenlik kuvvetleri üyelerinin özlük haklarını etkin güvencelere bağlayacaktır, ve siyasal etkilerden kurtaracaktır. Kamu görevlilerine tanınacak tüm demokratik haklardan, yetkilerden ve sendikalaşma olanaklarından iç güvenlik kuvvetleri de yararlanacaktır."

Görüldüğü gibi CHP programında polisin sendikalaşması hakkında söz edilirken, tasarıda dernek kurma hakkı da elinden alınmakta, adeta düşünmesi yasaklanmaktadır.

Muhalefette iken, "Toplantı ve gösteri yürüyüşleri özgürlüğüne, can güvenliği ve toplum erinci için gerekenden başka sınır konmayacaktır." diyen faşist Ecevit, getirdiği yeni tasarılarla halkın, toplantı, yürüyüş ve gösteri haklarını tamamen elinden almaktadır. Valilik toplantı ve yürüyüşleri mahkeme kararı olmaksızın istediği gibi engellebilecektir.

Yasa tasarılarının değişikliğinde göze garpan bir diğer madde de, Devlet memurlarının örgütlenme hakkının tümü ile ortadan kaldırılmasıdır.

Ecevit programında ise tüm çalışanların birleşip örgütlenmeleri, memurların sendikalaşma haklarından söz edilmektedir.

Muhalefette iken, demokratik derneklerin kapatılmasına sözde karşı çıkan CHP'nin, dernekler yasasında getirdiği yeni maddeler şunlardır:

"Dernekler, rejim, doktrin veya ideolojileri itibarı ile kanunların yasak ettiği amaç veya eylemleri benimseyen, bir devlet, bir partiyi, bir tüzel kişiyi, topluluğu veya amaç ve eylemleri benimseyen ölü veya yaşayan kişileri övmek amacı ile toplantı veya yayın yapamazlar, bunun adına yardım toplayamazlar. vs. faaliyet gösteremezler."

Bilindiği gibi Türkiye'de her gün onlarca devrimci, yurtsever, anti-faşist, anti-emperyalist, faşistler tarafından öldürülmekte, hunharca katledilmektedir. Dernekler yasasının yeni maddesine göre, bu devrimcilerin öldürülmesini bırak protesto etmeyi, adlarını ağza almak, ailesine yardım toplamak bile yasaktır. Böylece, direk olarak devrimcilere dernek kurma hakkını yasaklayan, asıl amacı devrimcilerin örgütlenmesini engellemek olan Ecevit'in muhalefette iken dediklerine bir göz atalım: "Devlet, dernek kurma hakkının kullanılmasını güçleştirmek bir yana, güçleştiren koşulları ortadan kaldırarak zorundadır." Halkımız'aynası iştir kişinin, lafa bakılmaz" der. Ecevit'in yaptığı, uyguladığı faşizmdir.

"Usul Yasası"nda ise şunlar yer almaktadır: "Kolluk kuvvetleri amir ve memurları hakkında kovuşturma yapılabilmesi valinin doğrulaması ve Adalet Bakanlığının iznine bağlıdır."

Bu hüküm tek cümle ile sorumlu idari görevli hakkındaki denetimi ortadan kaldırmaktadır. Bir diğer anlamda, işkencecilerin, rüşvetçilerin diledikleri gibi davranabilmeleri için, onlara sınırsız hak tanımaktadır. Bu tasarıdan da açık bir şekilde anlaşılacağı gibi Ecevit Hükümeti emperyalizme uşaklık eden kompradorların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüklerinin bir aracı olan devletin ve adamlarının en sağlam koruyucularından biridir.

Ecevit Hükümeti, sivil sıkıyönetimi yoğunlaştırmakta ve yasal hale getirmektedir. Hakim sınıfların ve Ecevit'in "Anarşi"den anladıkları nedir? Onlar, halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna verdikleri mücadelenin adına "Anarşi" demektedirler. İşte, hakim sınıfların bastırmak istedikleri Halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna verdikleri mücadeledir.

Bugün Türkiye Halkı, yoksulluk, açlık, sefalet içindedir. İşsizlik almış yürümüş, halk, peş peşe yapılan devlüasyonlar sonucu ortaya çıkan pahalılığın altından kalkamaz olmuştur. Aracılık, tefecilik, karaborsacılık en son haddine ulaşmıştır. Her gün onlarca kişi sokak ortasında kurşunlanmaktadır.

Hakim sınıfların içinden çıkamayacakları ekonomik ve siyasi buhranın yükünü halkımız çekmektedir. Ve buna karşı verilen mücadele gün geçtikçe yükselmektedir. İşte bu haklı mücadeleyi bastırabilmek için hakim sınıflar faşist tedbirler almaktadırlar, ve yaptıkları "Anarşiyi önleme" demogöjesi ile de halkımızı kandırmaya çalışmaktadırlar. Fakat gerçekler gün gibi ortadadır. Halkın geri bilinçli kesiminin "umut" olarak gördükleri Ecevit, halk arasında gün geçtikçe büyük bir hızla "umut" olmaktan çıkıp; faşist yüzü teşhir olmakta, halk devrimci teşkilatlar etrafında birleşmektedir.

Bu arada, bir dizi sahtekar da "devrimcilik" adına Ecevit'in ve dolayısı ile hakim sınıfların kuyrukçuluğunu yapıp, onun gerçek yüzünü halktan gizlemeye çalışmaktadır. Bu sahtekarların tersine MÜCADELE, Ecevit Hükümet olur olmaz onun ve CHP hakkında şu tespiti yapıyordu: "Ecevit Hükümeti halka olumlu hiç bir şey getirmeyecektir. Değişiklik önde değil, şekildedir. Bu hükümet esas olarak Komprador Patronların ve Toprak Ağalarının B. Avrupa'daki emperyalist güçlere hizmet eden kesiminin temsilcisidir. (MÜCADELE sayı. 17) "Ecevit Hükümeti, Halkımızın gelişen mücadelesini bastırmak için büyük bir demogöji yapmaktadır. Ecevit Hükümeti, 'Halk iktidarı kuruldu, faşizm yıkıldı' demokratik haklar kazanıldı, neden mücadele edelim demektedir. Bu korkunç bir yalandır. Ecevit Hükümeti bir yandan Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık yolunda verilen mücadeleyi paslanmış demogöjilerle bastırmak istemekte, diğer yandan ise faşist uygulamalarını devam ettirmektedir." (MÜCADELE sayı. 18)

İşte, MÜCADELE'nin doğru siyaseti bir kez daha ispatlanmaktadır.

Türkiye yarı-sömürge, yarı-feodal olan sosyo ekonomik yapısını muhafaza ettikçe ekonomik ve siyasi buhranlar her zaman var olacaktır. Ve buna karşı direnen halkın mücadelesini durdurabilmek için Faşist Ecevit'ler, Demirel'ler, Türkeş'ler ve tüm hakim sınıf partileri "Anarşiyi önleme" adı altında faşist tedbirleri kayıtsız şartsız alacaklardır. Onların, varlıklarını koruyabilmelerinin tek çareleri faşizmi uygulamak faşist tedbirler almak, sivil veya resmi sıkıyönetimler getirmektir.

Hakim sınıfların almış oldukları hiçbir tedbir halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık uğruna verdiği mücadeleyi engelleyemeyecektir.

Türkiye Halkı, kurtuluşunun hakim sınıf partilerinde değil, kendi örgütlü gücünde olduğunu; Demokratik Halk Devriminde olduğunu kavramakta ve bu uğurda verilen mücadeleye her geçen gün yükselmektedir.

Ş. Faruk

SAHTEKÂR ECEVİT KONUŞUYOR

"Türkiye'de benim kanım hiç bir yasa değişikliği yapılmaksızın olayların bugünkü noktaya gelmesini önleme olanağı vardı. Ama işler bugünkü düzeyine getirildikten sonra ufak tefek (!!!) bazı yasa değişiklikleri yapmadan olayların önüne geçmek bir hayli zorlaşmış bulunuyor. Bunu toplumun geniş bir kesimi de görüyor. Onun için bizim geçmişte yasa değişikliğine gerek yok dememiz ile, bugünkü tavrımız arasında çelişki bu-

lunduğunu sanmıyorum." (Cumhuriyet 29 Kasım)

Ecevit, dün söylediği ile, bugün yaptığı arasında çelişme olduğunu sanmıyormuş. O, alemi kör, herkesi sersem sanıyor. Ama, yanı- lıyor.

"Biz bu yasa önerileri ile dernek özgürlüğünü kısmayı da düşünmedik. ... Ama kamu yönetimine karşı toplumun görevini sar-sıcı boyutlara varmış bir dernekçilik o-

layı karşısında isek (???) bunun önlem-lerini de, genel dernekçilik anlayışımızla çelişmeksizin cesaretle ele almamız gerektiği kanısındayım." (Cumhuriyet 29 Kasım)

Ecevit'in dernekçilik anlayışı, yalnızca komprador patron-ağa düzenine hizmet eden derneklere 'özgürlük' tanıyan, bunlar içinde de öncelikle CHP'yi destekleyen derneklere 'yasal haklar' tanıyan bir anlayış-tır.

HANAK

14 Ekim 1978'de Hanak'ta faşizmi ve hayat pahalılığını protesto mitingi yapıldı. İlk kez yapılan bu tür bir kitle eylemine 14 Ekim'de 5.000 kadar işçi, köylü, dar gelirli memur, küçük esnaf, zanaatkar, öğretmen ve öğrenci katıldı.

14 Ekim mitingi, emekçi kitlelerin birleşmiş gücünün açıkça görüldüğü, komprador patron-ğa devletinin yüreğine korku salan olumlu bir kitle eylemi oldu.

Mitinge katılan emekçiler, "Kahrolsun patron ağa devleti" "Kahrolsun faşizm, sosyal faşizm" "Kahrolsun faşist diktatörlük" "Erginler ölmez" "Hıdırlar ölmez" "Güvenler ölmez" "İbo, Ergin, Haydar-katili iktidar" "Yıkılsın ağalık, topraklar köylünün" "Kahrolsun milli zulüm" "Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm" sloganlarını haykırdılar. Emekçi kitleler en önde, BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN pankartını taşıyorlardı. Mitinge katılan öğretmenler "Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkımız, söke söke alırız" sloganını haykırdılar.

Mitinge katılan emekçi kitleler, attıkları sloganlarla ve tertip komitesine gönderdikleri mesajlarda, birkaç gün önce Damal'da öldürülen evlatları Ergun Altun'un katilinin patron ağa devleti olduğunu belirttiler.

Mitinge katılan emekçi kitleler, kendi kurtuluşları için dövüşen, yiğit evlatları Hıdır Altınay, Güven Bilgili ve Ergin Altun için slogan attılar. Bütün devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundular.

Mitinge katılan emekçi kitlelerin gözünü korkutmak ve ufak bir fırsattan yararlanarak, onlara saldırmak ve onları katletmek için komprador patron ağa devletinin ordu-su, polisi, MİT'i, KONTR-GERİLLA'sı orada hazır bulunuyordu. Emekçi kitlelerin devrimci mücadelesine önderlik eden devrimcileri tespit etmek, onları işkenceye uğratmak, onları katletmek ve emekçi kitleleri geçici de olsa önderlerinden mahrum bırakmak için, MİT denilen haydut çetesi-nin hainleri oradaydı.

Mitinge Ergin Altun'un babası bir mesaj göndererek, bir yakını konuşma yaparak, onun komprador patron ağa devlete karşı mücadelesini yürüteceklerini ve onun silahını omuzladıklarını belirttiler.

Emekçi kitleler, 1973'te Diyarbakır işkencehanelerinde katledilen İbrahim Kaypakka-ya'nın büyükçe bir resmi taşıyor ve "İbrahimler ölmez" diye haykırıyorlardı.

Miting'de yapılan konuşmada, konuşmacı, bugün dünyada birbirine düşman iki cephe-nin oluştuğunu, bunlardan emperyalizm, sosyal emperyalizm ve bütün dünya gericiliği-nin karşı-devrim cephesini; devrim cephe-sini ise, bütün ülkelerin işçi sınıfı, ezilen halklar ve sosyalist devletlerden meydana geldiğini bildirdi.

Konuşmacı, emperyalizmi, sosyal emperyalizmi, faşizmi, sosyal faşizmi, komprador kapitaliz-mi, milli zulmü lanetleyerek konuşmasına son verdi.

Miting başarıyla sonuçlandı.

Miting'de dağılan emekçi kitleler, uzun süre Ergin'in katili patron ağa devleti, sloganlarını haykırdılar.

SİVEREK

Siverek'te geçen ay içinde devrimci Ramazan Can, sosyal faşistler tarafından öldürüldü. Devrimciler güçlü bir gösteri ile bu cinayeti protesto ettiler.

HOZAT'DAN MESAJ

ATIF YÖNETİM KURULUNA

Genel olarak dünyada özel olarak Türkiye'de sınıf mücadelesinin hızla geliştiği, buna bağlı olarak da, tüm dünyada zulüm, baskı ve demokratik hakların ortadan kaldırılmak istendiği günümüzde, Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonunun verdiği devrimci uğraşım, Patron ağa devletini telaşa düşürdüğü MÜCADELE gazetesinin yurt içine sokulmamasında daha da açıklık kazanmaktadır.

Biz Hozat Devrimci Kültür Halkla Birleşme ve Dayanışma Derneği olarak Komprador Patron Ağa düzeninin şimdiye dek Yurtsever ve Devrimci basına karşı giriştiği saldırı ve baskıları şiddetle kınar MÜCADELE gazetesini ülkeye sokulmasını yasaklayan CHP hükümetinin bu faşist uygulamasını teşhir eder, tüm devrimcileri bu yeni saldırıya karşı tavrı almaya çağırırız.

-MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYEYE GİRMESİ ENGELLENEMEZ!

-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ!

-YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

HOZAT DEVRİMCI KÜLTÜR
HALKLA BİRLEŞME VE DAYANIŞMA
DERNEĞİ
(YÖNETİM KURULU)

AVUSTURYA

ARNAVUTLUK HALKI İLE DAYANIŞMA
GECEİ YAPILDI

16 Aralık'ta Avusturya Arnavutluk dostluk derneğinin düzenlediği bu geceye, Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği, CISNU üyesi İranlı öğrenciler, GUAFS üyesi Afganistanlı öğrencilerde katıldılar.

Toplantının açılış konuşmasını Avusturya Arnavutluk dostluk cemiyetinden bir arkadaş yaptı. Kısaca toplantının amaç ve faydalarını anlattı.

"Parti için dört türkü" adlı film oynatıldı. Film toplantıya katılan 300 kişi tarafından ilgiyle izlendi. Filmin içeriği kısaca şu; Arnavutluk'taki devrim önce si sefaleti ve devrimci fikirlerin doğuşu 2. dünya savaşı döneminde ülkenin önce Mussolini sonra Hitler tarafından işgali, Arnavutluk halkının ve devrimcilerin direnişini, devrimden sonraki yaşamı ve kolektif çalışmayı anlatmaktaydı. Ayrıca film Çin-Arnavutluk dayanışmasını, aynı zamanda Çin ile Arnavutluğun Krusçev - Brejnev revizyonistlerine karşı ortak mücadelesini anlatmaktaydı.

Filmden sonra yine Avusturya Arnavutluk dostluk cemiyetinden bir arkadaş Arnavutluk gezisini anlattı. Bu arada Çinli bir uzman ile yaptığı görüşmede, Arnavutluk halkının kendisine kardeşçe davrandığını, iki halk arasında uzlaşmaz bir çelişki olmadığını dile getirdi.

HATALARIMIZ:

Toplantıya daha fazla kişi toplanabilir di, ama toplantıyı düzenliyen kuruluş ve kişiler yeterince ajitasyon ve propaganda yapamadılar. A.T.İ.G.B. YK lu destekleme kararı almasına rağmen, bunun teknik işleri ajitasyon ve propaganda 3-4 kişi tarafından yürütüldü. Bu böyle olunca da fazla miktarda Türkiyeli'yi toplantıya izlemek için harekete geçiremedik.

Toplantı genel anlamda Enternasyonal dayanışma, özel anlamda Arnavutluk halkı ile dayanışma açısından olumlu idi. Böyle eylemleri daha iyi düzenlemek bir görev olarak karşımızda durmaktadır.

İLTİCA TÜCCARLARINA DUR DİYELİM

Son dönemde, Batı Almanyada insan ticat-i ile geçinen üç kağıtçılar yeni bir ge-çim kaynağı buldular. Bunlar, yurtdışına binbir zorlukla gelen turist işçilere, işçi olma hakkını alacağız diyerek, siya-si iltica müracaatı yaptırıyorlar. Özel-likle kürt milliyetinden emekçiler bu üç kağıtçılar tarafından, 'iltica alma' bahanesi ile soyuluyor. Aşağıda 'iltica' için müracaat eden bir işçi arkadaşla yaptığımız bir konuşmayı yayınlıyoruz :

MÜCADELE: Türkiye'deki durumlarınız hakkında kısaca bilgi verirmisiniz?

İ.K : Türkiye'de iş bulabildiğim zamanlar çalışıyordum. Çalıştığım işler mevsimlik işlerdi. Mevsimlik çalışmalarda aldığım ücret geçimimi sağlamıyordu. Şöyle ki; Kendim bekar olmama rağmen 9 nüfusa bakmak zorundayım. (Anne, Baba, kardeşlerim) kendimizi geçindirebilecek herhan-gi toprağımız veya evimiz yoktu. Bakmakla yükümlü olduğum kişilerin geçimlerini sağlayabilmek zorundayım. Geçimimin sağlanamaması bu düzenin bozulduğunda, çürümüşlüğüne yatmaktadır. Türkiye'de çalışabilmek için başvurduğum mercilerden iş alamıyordum. İş alamayışımın yegane sebebi Kürt milletinden bir devrimci olmamdı. Geçimimi sağlayamadığım için Türkiye dışında başka bir ülkeye gitmeyi düşündüm. Tanıdık arkadaşlardan borç para alarak pasaport aldım ve turist olarak Almanyaya geldim. Almanya'da turist olarak çalışmayı düşündüm. Fakat çalışma imkanı oldukça zordu, neticede iltica etmeye karar verdim.

MÜCADELE : İltica etme kararını verdikten sonra hangi işlemleri yaptınız?

İ.K : İltica etme kararını aldıktan sonra ilk olarak bir avukata baş vurdum....

MÜCADELE : Avukata ne kadar ücret ödediniz ?

İ.K : 100,-DM ödedim.

MÜCADELE : Bütün iltica işlemlerinizin yapılması kendi tarafınızdan mı oldu ?

İ.K : Bütün işlemleri kendim yaptım.

MÜCADELE : Burjuva gazetelerinin kopardığı yaygara hakkındaki düşünceleriniz nelerdir ?

İ.K : Burjuva gazetelerinin yaygarası Türkiye'de yığınsal işsiz ordusunun dikkatlerini Avrupa ülkelerine çekip onları iltica etmeye teşvik etmek ve sınıf mücadelesinin gerilemesini, kendilerinin biraz daha yaşamalarını sağlamak içindir. Ben ilticayı bilincinde olara k yaptım ve ben bir vatan haini değilim.

MÜCADELE : İlticayı bilincinde olarak yaptığınızı belirtiyorsunuz. Sizce iltica doğru mudur ?

İ.K : İltica etmeyi doğru bulmuyorum.

MÜCADELE : Neden doğru bulmuyorsunuz ?

İ.K : Türkiye'de var olan düzeni değiştirmekle ancak kurtuluşumuz olacaktır. Var olan düzeni değiştirmek için mücadele etmek gerekir. Benim iltica etmem verilen mücadeleden kaçmaktır. Bundan dolayı iltica etmeyi doğru bulmuyorum. İltica etmek kurtuluş değildir.

MÜCADELE : İltica ettikten sonra karşılaştığınız zorlukları anlatırmısınız ?

İ.K : Çalışma müsaadesi ve oturum verildiği halde hiç bir iş yeri beni çalıştırmamaktadır. Dolayısıyla sokak ortasında terk edilmiş haldeyim. Hiç kimse benimle ilgilenmemektedir.

MÜCADELE : Durum böyle olunca ne yapmayı düşünüyorsunuz ?

İ.K : İş arıyorum, bulamadığım taktir-te başka ülkelere gitmeyi düşünüyorum.

İNGİLTERE FORD GREVİ

İngiltere'de 1974 yılından beri sözde "Emek Partisi" iktidardadır. Bu parti 1974 öncesi hükümette olan Muhafazakar Partiyi sarı sendika. Sendikalar Konfederasyonunu kontrol ettiği için devirebilmişti. Muhafazakar Parti'yi devirmek için, Muhafazakar partinin "zorunlu ücret politikası"na karşı işçilerin duyduğu hoşnutsuzluğu sendikalar konfederasyonu aracılığı ile sözde bir "genel grev"e dönüştürme metodunu kullanmıştı.

Emek Partisi, hükümet olduktan daha bir yıl geçmeden, sendikalar patronlarıyla birlikte formüle ettiği "toplumsal anlaşma" sahtekarlığı ile, muhafazakar partinin hükümetten düşmesine neden olan "zorunlu ücret politika"sını başka bir adla piyasaya sürmeyi ve uygulamayı başardı.

Gerek "zorunlu ücret politikası" gerekse "toplumsal anlaşma" işçi ücretlerinin belirli sınırlar içinde tutulması ve böylece kapitalist ekonomik krizin yükünü işçilerin omuzlarına yüklenmesi anlamına gelmektedir.

Emek Partisi "toplumsal anlaşma"yı piyasayı sürerken, "sadece bir yıl için" demişti. Fakat bunu tam 3 yıl, ve her yıl daha sıkı bir şekilde uyguladı. Bu sene 4. yılında tekrar uygulamak istiyor. Hem de ücret artışlarını yüzde 5 ile sınırlamayı şart koşarak.

Fakat sürekli düşen yaşam seviyesi, her gün artan ve 1.5 milyona varan işsizlik geliştirmekte olan karşı devrimci tedbirler, vb. İngiltere işçi sınıfının ta boğazına geldi. 25 milyonu bulan İngiltere işçileri tüm bu baskılara karşı tepkisini militan "fabrika temsilcileri"nin sesi ve faaliyetleri ve artan "kanunsuz grev" sayısıyla göstermeye başladı. Bugün vardığı seviyede bu tepki, artık "toplumsal sözleşme" sahtekarlığı ile durdurulamıyor. Bu durum sendikalar konfederasyonunu ücret artışlarına konan %5 sınırına sözde karşı çıkmaya ve işçilerin yüksek ücret artışı taleplerini patronlara sunmaya zorladı.

Son 2-3 aydır, İngiltere grevlerle sarılıyor. Bu grevlerde metal işçilerinin bir kesimini oluşturan otomobil sanayii işçileri başı çekiyor.

57.000 Ford işçisi grevde !

Kıta Avrupasındaki Ford teşkilatlarında bile üretimi durduran son 6 haftadır sürmekte olan bu grev kısaca şöyle gelişti.

Bundan 10 hafta önce Ford temsilcileri ile, Ford işçilerini sözde temsilen sendikalar konfederasyonu sendika patronları, yıllık "toplu anlaşma" görüşmelerine lüks bir otelde başladılar.

Sendikalar konfederasyonu sendika patronları işçilerin gelişen tepkilerinin zorlamasıyla ve istemiye istemiye %40 civarında ücret artışı talebiyle oturdu.

Ford ise Emek Partisi hükümetinin ücret politikasına uygun olarak %5 ücret artışı teklif etti ve sendikalar konfederasyonunun tekliflerini reddetti.

Bu haber duyulur duyulmaz ne Ford ne de sendikalar konfederasyonunun beklemeyeceği bir olay oldu. Daha toplu anlaşma süresinin dolmasına 6 hafta kalmış olmasına rağmen 24 saat içinde İngiltere Ford fabrikalarındaki işçiler fabrikaları terk ederek "kanunsuz grev" başlattılar.

Bu şartlarda sarı sendika mesleki sendika konfederasyonu grevi resmi ve kanuni ilan etmek zorunda kaldı.

Ford temsilcileri de tekrar masaya oturup Emek Partisi hükümetinin ücret artışlarına koyduğu %5 sınırını kırmak ve tekliflerini yükseltmek zorunda kaldılar.

Bugüne kadar Ford temsilcilerinin sunduğu iki teklif, Ford işçileri tarafından yapılan oylamalarda reddedildi. Bu tekliflerin en sonuncusu şöyle: 40 saat üzerinden haftalık ücretlere %9.5 luk bir artış. Bunun üstüne her hafta 40 saati işe hiç geç gelmeden çalışan her işçiye %5.5 luk bir artış yani bir işçi, işe bir dakika geç kalırsa, o hafta %5.5 fazlalığı alamayacak.

Ford işçilerinin başını çektiği, fırın işçilerinden belediye işçilerine kadar uzanan grev ve yüksek ücret artışı talebi dalgası İngiliz emperyalist

burjuvazisinin tüm parti ve kadrolarını "ücret artışları kontrol edilmelidir" fikrinde birleştirdi.

Sendikalar konfederasyonu ise bu grev dalgasının yayılmasını önleme çabasında en adi ve en "önemli" üstlenmiş durumda. Bu amaçla "5 e karşı 5" derken Emek Partisi hükümetiyle gizli toplantılar düzenleyip, "enflasyonu önlemek için elleyorlar. Yani ücret kısıtlamasını resmen kabul ediyorlar ve bunun adına da "sorumlu kesimine" toplu anlaşma süresi dolmadan grevi başlattılar" diye 6 haftadır grev ödeneği

ödemiyorlar. Grev ödeneği dedikleri de 6 Sterline gibi, ev kirasını bile karşılamayan bir miktar. Leyland otomobil şirketinin %5 ücret artışı teklifini duyunca derhal grev başlatan bu şirketin bir fabrikasındaki 3500 işçiyi ise sendikadan atmakla tehdit edip işbaşı yapmaya zorluyorlar, vb.

Bugün, grev dalgasını, yüksek ücret talebi dalgasını durdurmada kullanılan taktik bol bol işçi aleyhtarı ve "milli çıkar" safsatalı propoganda ve patronların göğüsleyebileceği, işçilerin ise göğüslemesinin zor olduğu tek tek işletmelerde grev sınırlama taktiğidir.

İngiltere işçilerinin hoşnutsuzluğu daha büyük işçi yığınlarının tümünden patlayacağı ve sokakları dolduracağı bir aşamada değil. Bugünkü mevcut grevlerde başı çeken militan fabrika temsilcileri yeterli tecrübe, bilinç ve örgütlenmeden yoksun. Mevcut grevler sadece ekonomik, "üç beş kuruş daha fazla" taleplerinden öteye talepler sunmuyor. Sendikalar konfederasyonu işçilere doğru önderlik değil, işçileri satmak görevini yerine getiriyor.

Fakat 24 saat içinde fabrikaları terk eden 57.000 Ford işçisi İngiltere gibi emperyalist devletlerde 24 saat içinde milyonlarca işçinin de fabrikaları terk edebileceği işçilerin gücünü ispatlamıştır.

İngiltere Ford işçilerinin grevi, grevin 10. nuncu haftasında son bulmuştur. Grevin 9. haftası içinde sendika ağaları Ford temsilcileri ile yaptıkları görüşmelerden sonra patronların %17 lik ücret artışı talebini kabul etmişler, işçilere ücretlere %17 artışı kabul etmelerini tavsiye etmişler ve bir kısım işçilerin grevi bırakmalarını sağlamışlardır. Böylece işçilerin önemli bir bölümü %17 lik ücret artışına karşı olduğu halde grev cephesi bölünmüş, grev kırılmıştır.

İngiltere Ford patronlarının devletin önerdiği %5 lik ücret artışı sınırını aşması hükümeti de zor durumda bırakmıştır.

Ford grevi, işçilere hem sendika ağalarının hain yüzünü; hem de mücadele edildiği taktirde hükümetlerin ve patronların ücret artışlarını sınırlama siyasetlerinin yerle bir edileceğini göstermiştir.

ROMANYA

22/23 Kasım tarihlerinde Moskovada Varşova paktı üyesi devletlerin başkanlarının katıldığı bir zirve toplantısı yapıldı. Sovyetler Birliği, sosyal emperyalist bir güce dönüştükten sonra, onun yayılma emellerine hizmet eden bir araç haline gelen Varşova paktının bu toplantısı, pakt içinde yeni bir çatlağın habercisi oldu. Zirve toplantısında Rus sosyal emperyalistleri "Çin'in Amerikan emperyalistleri ile anlaşarak, SB ne ve sosyalist (!) ülkelere karşı saldırıya hazırlandığı" gerekçesi ile Varşova paktı üyelerinin askeri harcamaları artırmalarını talep ettiler. Rus sosyal emperyalistleri, aynı zamanda Varşova paktı içindeki emir sisteminin daha da sıkılaştırılmasını; yani tek tek pakt üyeleri devletlerin ordularının pratikte Rus generallerinin emirlerine uymalarını talep ettiler. Toplantı bu taleplerin dile getirildiği bir ortak açıklama ile son buldu. Ancak, Varşova paktı üyelerinden Romanya hazırlanan ortak belgeye imza atmayı reddetti. Zirve toplantısına katılan Romanya devlet başkanı Çaveşesku, zirve toplantısından "Romanya'ya döndükten hemen sonra yaptığı açıklamada, Romanya'nın "Varşova paktının, NATO'nun yolundan yürümesine karşı olduğunu" belirtti. Çaveşesku, Romanyanın "Varşova paktı üyelerinin kararlı bir şekilde silahsızlanmaya yönelmesi gerektiği" anlayışında olduğunu; Romanyanın "bugünkü silahlanma düzeyi ile, gelecek herhangi bir saldırıyı göğüsleyecek güce olduğunu, silahlanmaya hız vermeye gerek duymadığını" belirtti. Çaveşesku Varşova paktı içindeki merkezi emir sistemi konusunda ise "biz kimseye Romanya ordusuna kumanda etme yetkisi vermedik ve vermeyeceğiz" dedi.

Çaveşesku'nun bu karşı çıkışı, Varşova paktının kendi içinde önemli bir çatlak olduğunu açıkça koydu. Rus sosyal emperyalistleri ve diğer pakt üyesi devletler, Romanya'nın bu tavrı karşısında, "Varşova paktını zayıflatan her davranışın emperyalizme hizmet" olduğu şeklinde ideolojik saldırıya geçtiler.

Olaylar, Rus sosyal emperyalistleri eğer Çekoslovakya'daki gibi bir müdahalede bulunmazlarsa, Romanya'nın Rus sosyal emperyalizminin etki alanından çıkma yönünde ilerlediğini gösteriyor.

ÇİN HALK CUMHURİYETİ

Çinli revizyonistler şimdi Mao'ya da doğrudan saldırıyorlar ...

Geçen ayın ortalarında Çin'in başkenti Pekin'in ana caddelerinde yeni bir gazetesini kampanyası başlatıldı. Pekin'de bir çok duvar gazetesinde Mao'ya açık saldırılar yapıldı.

Duvar gazetelerinden en çok dikkat çekenlerden biri 14 dosya sayfası büyüklüğündeki bir sayısı idi.

Gazetenin yazarları, iddialarını öz olarak iki noktada toplamaktadırlar. Birincisi BPKD'nin "büyük" ve "proleter bir özü" olmadığı, "1966-1976 yılları arasında faşist diktatörlüğün hüküm sürdüğüdür" ikincisi ise, Nisan 1976'da Tien-An-Men meydanındaki ayaklanmanın değerlendirilmesinin yanlış olduğu ve Mao Zedung'un Nisan 1976 olaylarında "dörtler çetesi"ni desteklemesinin özellikle yaşlılığının sonucu meta-fizik düşündüğünden kaynaklandığıdır. Ayrıca Nisan 1976 öncesi parti ve devlet başkanlığı yardımcılığı görevinde bulunan ve Tien-An-men ayaklanmaları sonucu bu görevlerinden uzaklaştırılan Teng-Siao-Ping'in parti ve devlet başkanlığı görevlerine getirilmesi çağrısı yapılmaktadır.

1965 yılında Yao Wen-Yuan tarafından yazılan Wu Hans'ın Dram adlı tiyatro eleştirisi, BPKD'nin gündeme gelmesinde önemli bir rol oynamıştı. Duvar gazetesinin yazarları şimdi eleştiriyi bu faşist diktatörlüğün hayata geçirilmesinin sinyali" olarak görmektedirler. Buradan çıkararak özellikle BPKD sonrasının faşist bir diktatörlük olduğu iddia edilmektedir. Gerçekte ise BPKD sırasında parti yönetimini eline geçirmiş olan Liu Şao Çi, Teng Hsiao Ping gibi burjuvalar iktidardan alışı edilmmişti. Bunlar partiden ihraç edilmişler ve tüm görevlerinden uzaklaştırılmışlardı. Şimdi parti yönetimini ikinci kez ele geçirmiş olan burjuvazi, kültür devrimini, karşı devrim, kültür devrimi sonrasını ise faşist diktatörlük olarak adlandırmaktadır.

ÇKP yönetimini ele geçiren modern revizyonistler, önceleri Mao Zedung'un adını dillerden düşürme metodunu izleyerek devrimcilere saldırıyordu. "Dörtler çetesi" adını verdikleri siyasi büro üyeleri, bilindiği gibi Mao'nun ölümünden hemen sonra bir darbe ile devrilmisti. Kültür devriminin başını çeken bu dört siyasi büro üyesinin "karşı devrimci" olduğu söylenmişti. Kültür devriminin başını çekenlerin karşı devrimci olduğu iddiasını sonraları Kültür devriminin de karşı devrimci bir özü olduğu iddiası izledi. Böylelikle asılsız iddialar, modern revizyonistlerin, uluslararası alanda büyük önemi olan

kültür devriminin kazanımlarına ve Kültür devriminin Mao Zedung, Yao Wen-yuan vb gibi önderlerine aşıktan saldırıdır. Bunun yanında, yeni ÇKP yönetimi ucuz demogojilere başvurmaktan da geri kalmamaktadır. Örneğin, Liaoning bölgesi parti başkanı yaptığı açıklamada "Mao Zedung bugün hayatta olmasaydı, daha önce söylediklerini bugün tekrarlamazdı. Hatta yeni görüşler getirir eski görüşlerini değiştirir veya eksiklerini tamamlardı." diyebilmektedir. Bunların yaptıkları, Mao Zedung ve Çin devrimi adına Mao Zedung'un "in şartlarında gerçekleştirdiği "arksizm-Leninizm'in öğretilerini tahrif etmektedir.

Duvar gazetesinde yer alan iddialardan biri de, Nisan 1976 da Tien-An-men ayaklanmasının değerlendirilmesinin yanlış olduğu idi. Mao Zedung'un özellikle "yaşlılıktan" meta-fizik bir yaklaşımla "dörtler çetesi"ni desteklediği, böyle sine bir yaklaşım sonucu Teng Hsiao-Ping'in görevlerinden uzaklaştırıldığı, Teng'in Çu En Lay'ın yerinin mirasçısı olduğu ve de "yaşayan Çu En Lay" olduğu yazılmaktadır.

Devamı 5. sayfa